

Modře označené štítky znamenají,
že není zaplacené předplatné!
Předplatné na jeden rok je
31,42 + 1,58 (HST) = 33 kan. dolarů
Cena 2,85 + 0,15 (HST) = 3,00 dolary.

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

Datum, dokdy jsou noviny
předplaceny, je v pravém
horním rohu štítku!
ISSN 1186-9283 (Print)
ISSN 1923-1784 (Online)

J
Time
Committed
Á délat
convenu

Telefon: 416/530-4222
647/728-0654
Praha: 222-261-811
E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com

No. 7.

ČESKOSLOVENSKÉ NOVINY - CZECHOSLOVAK NEWSPAPER

Thursday,

(565.)

satellite 1-416

July 28,

Vol. 26.

2016

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

satellite1-416.com – zpravy.org – zpravy.ca – spravy.ca

Hranaté narozeniny Brouka Pytlíka

(Jára Cimrman a Brouk Pytlík – srovnávací studie)

Podobně jako Jára Cimrman je i Brouk Pytlík fiktivní postavou. Jestliže se dá předpokládat, že Jára Cimrman zemřel v okolí Dymokur na jaře roku 1916, Brouk Pytlík má přinejmenším dva konce. V první verzi byl svými čtyřmi úhlavními nepřáteli zaživa pohřben, druhého dne se však z hrobu vyhrabal a ulétá do nebe. Svědkem jsou děti, jimiž byl považován za dušičku spolupohřbeného kanárka. Rodiče dětem neuvěřili. Druhá verze říká, že Brouk Pytlík uniká před hněvem nevděčného zvířectva, ztrácí se z veřejného povědomí a s hořkostí zanechává malování i pedagogické činnosti, svých velkých zálib i dovedností. Skutečností je, že tato legendární postava vstoupila do literatury po boku Ferdý Mravence před osmdesáti léty v roce 1936. Stalo se tak deset let poté, co jeho stvořitel Ondřej Sekora přinesl do Čech, přesněji řečeno na Moravu, ragby: První utkání se hrálo 9. května 1926, SK Moravská Slavia porazila AFK Žižka Brno 31:17 a autorem prvních pravidel byl právě Sekora, jak dokazuje i vševědoucí Wikipedie. V dubnovém čísle jsme uvedli Cimrmanovo novátorství a jeho přínos pro severoamerickou kopanou je nutné zde připomenout přínos spisovatele dětských knih pro české ragby.

Jako vajíčko byl Pytlík snesen matkou do stromu, který následně dřevorubci pokáceli. Příslušná část dřeva byla zpracována v zábradlí balkónu kina Osvěta. Tam se Pytlík narodil a strávil své larvální stadium. Filmy sledoval velmi rád. Prvním sledovaným byl blíže neurčený Chaplinův. Po vylíhnutí vyletěl do polí a nedělal nic jiného, než že všem vykládal, co viděl v kině.

Poprvé se v knihami popsaném období Pytlík objevil, když se Ferda neúspěšně učil házet lasem, aby chyceným koníkem mohl oslnit Berušku. Pytlík mu nabídl své znalosti, získané sledováním filmů o kovbojích. Přitom způsobil mnoho škod, způsobil si vážná zranění a byl šidlem za laso odnesen do velké dálky. Po návratu, ač o berlí, stejně aktivně učil Ferdu na koni jezdit, čímž jej přivedl k pláči. První úspěšnou Pytlíkovou pomocí bylo, když Ferdovi sehnal dva kovářky jako řemeslné pomocníky k výstavbě zábavního parku pro děti plošnice Růměnice. Další den se šli Pytlík s Ferdou koupat a Ferda si nechal od Pytlíka vyprávět vše z filmů o potápění, plaveckých závodech a ponorkách. Nakonec se Pytlík nekoupal, protože voda byla

studená. Tentýž den Beruška po drobném incidentu Ferdovi řekla, že už ho nemůže ani vidět a ať se klidí a udala jej škvorům. Ferdovy a Pytlíkovy cesty se pak na nějakou dobu rozešly.

Ferdou Pytlík po celou dobu oslovoval, na rozdíl od Sekory, přijmením „pane Mravenče“. Na své vzdělání i na svou spolupráci a kamarádství s Ferdou Mravencem byl Pytlík i později náležitě hrdý a ochotně se zapojoval do činnosti v jakémkoliv oboru i v dobách svého samostatného působení opět bez Ferdý (wiki).

Pytlík vynikl hlavně jako pedagog výtvarné výchovy, i když byl mnohdy nepochopen. V tomto ohledu nalezneme opět mnoho společného s Jářou Cimrmanem. V Pytlíkově biografii Malířské kousky Brouka Pytlíka, můžeme sledovat pouze krátké období Pytlíkovy pedagogické činnosti, ke které se dostal více méně náhodou, když poškodil línoucímu se motýlovi křídla. Nové kresby byly tak originální, že se všichni ptali, kdo to maloval (totéž se podařilo pouze o dvacet let později americkému malíři slovenského původu Andy Warholovi, který proslul výrokem: „Každý si jednou užije svých 15 minut slávy.“). Pytlík se proslavil již za svého života, zatímco Cimrman byl objeven zhruba až padesát let po smrti. V knize se dočítáme: „Pytlík? divili se, „podívejme se!“ A kde kdo Pytlíka chválil a kde kdo se kolem něho točil. Poslouchajte, to je báječné, co umíte, víte, že byste mohl kreslit do novin (například do Satellitu, pozn. red.), nebo pro film, nebo že byste mohl učit děti kreslit? Víte co? Zařídte si malířskou školu!“ Narozdíl od dneška neměl zakladatel školy problém s odborovou organizací uklízeček. V nově zřízené škole se spokojil jedním pracovníkem – školníkem Chrobákem. Vyučující však nezapomínal ani na motivaci svých žáků. Na dnešní dobu se zdá spíše jako trest než jako pobídka výuka rovných čar. Pokud žáci byli méně schopní, přikreslil Pytlík každému k svislé rovné čáře nějaké závaží, které žáček musel o přestávce nosit. Pozitivní motivaci však můžeme vidět, když studenti mají vytvářet kruhy. Podle vytvořeného objektu, pak přidělil Pytlík žákům patřičnou stravu – od brambory po chlebovou placku.

V jedné z nejtěžších disciplín – portrétování brouka Tesafíka (obrázek vpravo nahoře) – mohl Pytlík navázat na svého současníka, španělského malíře Pabla Picassa, který se v letech 1909-1912 věnoval analytickému kubismu, později v letech 1912-1919 syntetickému kubismu. Pytlíkův vliv na Picassovu tvorbu však lze vyloučit, protože v roce 1937 se Picasso zabýval světově známým obrazem Guernica pro Mezinárodní výstavu moderního umění a techniky v Paříži.

Při krajinářské tvorbě lze Pytlíkovu novátorství srovnat s kanadskou Group of Seven, kde má nejbližší k Franku Johnstoneovi, ten podobně jako Slimák (zmiňovaná kniha str. 26), vytvářel krajinu pomocí pruhů. Pytlík toho dosáhl tím, že natřel barvou Slimákovi břicho a pak mu proutkem ukazoval, kudy má lézt. Předstihl tak o třicet let amerického malíře Barnetta Newmana, který ve svém obraze Voice of the Fire - Hlas ohně v roce 1967 představil tři barevné pruhy. Obraz se nachází v Ottawské národní galerii. Samotná avantgardní slimáková performance připomíná Marinu Abramovićovou (*1946) z roku 1975 Lips of Thomas. Během této dvouhodinové performance snědla nahá kilogram medu a vypila litr červeného

vína, což slimák pod dohledem Brouka Pytlíka nestačil. Slimák si na rozdíl od Abramovićové odnesl umělecký výtvar, Abramovićová zanechala toliko umělecký zážitek vyděšených diváků. Entomologicky je Pytlík dřevokazný létavý brouk, ale toto zařazení se v jednotlivých dílech projevuje jen okrajově. (wiki)

V roce 1965 v pořadu Gramotnígtangl na VKV si Jiří Suchý posteskl, že mu píší také děti. Prý si ho pletou s Ferdou Mravencem... Po krátké odmlce dodal: „To pak by byl Šlitr Brouk Pytlík!“ Na obranu Brouka Pytlíka nutno dodat, že se nikdy politicky nezmenožnil jako jeho mnohem známější kolega FM a nikdy nebojoval proti škůdcům přírody (americkému brouku – mandelince bramborové v Sekorových knížkách nazývaných Bramborouk).

Podle Wikipedie Brouk Pytlík občas inspiruje i k hlubším etickým, filosofickým, sociologickým, uměnovědným či psychologickým úvahám, například ke kázání o pokoře ve vztahu k vědění. V sále Filozofické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci se 11. prosince 2001 (další hranaté výročí pozn. red.) konala konference na téma Brouk Pytlík a akademická obec aneb když se

ráno probudím, jsem nešťastný a musím myslet na Brouka Pytlíka. Třebaže šlo o recesistickou akci, měla i svou literárně-kritickou hodnotu a svědčí o inspirativnosti Sekorova díla. Tématy byl Pytlíkův pocit exilu na okraji mraveniště, brouk Pytlík jako vizionář výtvarné avantgardy... Hudební skupina Kabát má písničku Brouk Pytlík, která začíná: „Všechno vím a všechno znám, povídá kdekdo...“ Podobně jako Jára Cimrman je i Brouk Pytlík vzorem a učitelem budoucím generacím, ale pouze za předpokladu, že malířské kousky nebudou nahrazeny digitálním uměním. V době Pokémonů je šance na zachování těchto kousků stále menší a nebezpečí, že tato legendární bytost bude nahrazena Donaldem Trumpem, který rovněž všechno ví a všechno zná, stále větší.

Hezké léto přeje

Aleš Březina

Použitá literatura: Ondřej Sekora: Malířské kousky Brouka Pytlíka, Wikipedie, Ondřej Sekora: Ferda Mravenec, Ondřej Sekora: Ferda Mravenec v cizích službách, Ondřej Sekora: Ferda v mraveništi. Nepoužitá literatura: Ondřej Sekora: Kronika města Kocourkova.

Odborný poradce: Maria Gabánková, profesor emeritus OCAD University

satellite 1-416

Agreement # 40005374/ Registration # 09089
P.P.I.C. Accounts # 1001583
GST Business # 86957 0572 RT0001
Paid in Toronto

CZECHOSLOVAK NEWSPAPER
published by ABE
P.O. Box 176, Station „E“,
Toronto, Ont. M6H 4E2

Telefon: 416/530-4222, 647/728-0654

E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com
www.satellite1-416.com

www.zpravy.org

www.zpravy.ca

www.spravy.ca

Česká adresa: ABE/ČIŽINSKÁ
Štefánikova 387, 500 11 Hradec Králové 11
Tel.: 222-261-811

ISSN 1186-9283 (Print)

ISSN 1923-1784 (Online)

Advertising rates: 22.00 per inch/col.
\$ 1.65 CDN per line/col.

Předplatné:

v Kanadě \$ 31,42 + \$ 1,58 (GST) = \$ 36,00,

pro ostatní svět CND/US \$ 50 .

v ČR 800 Kč, na Slovensku 30 eur.

PDF elektronicky \$ 20 - (dobrovolné)

V ČR 200 Kč, na Slovensku 8 eur.

Churches

ČESKÉ A
SLOVENSKÉ
BOHOSLUŽBY
V TORONTĚ

Římsko-katolický kostel sv. Václava (R.C. Church of St. Wenceslaus), 496 Gladstone Av., Toronto, Ont. M6H 3H9.

Internet: www.katolik.ca. Bohoslužby: neděle v 10:30, pátek 19:00. Duchovní správci: Tomáš Kaňa a Libor Švorčík. Tel.: 416/532-5272, fax: (416) 516-5311.

Římsko-katolický kostel sv. Cyrila a Metoda (R.C. Church of St. Cyril and Methodius), 5255 Thornwood Drive, Mississauga, Ont. L4Z 3J3. Slovenská omša: Ne.: 11:00, po a št.: 8:00, út., st. a pá.: 19:00, 1. so 18:00. Anglická: Ne.: 9:00 a so.: 17:00. Farář: J. Vaňo. Kaplan: E. Rybánský. Tel.: 905/712-1200, fax: 905/712-0974.

Slovenský grécko-katolický kostol sv. Marie (Slovak Greek Catholic Church of St. Mary) 257 Shaw St., Toronto, Ont. M6J 2W7. Tel. 416/531-4836. Bohoslužby: 9:00 angl., 10:30 slov.

Slovenský evanjelický kostol augsburgského vyznania sv. Pavla (Slovak Evangelical Lutheran Church of St. Paul) 1424 Davenport Rd., Toronto, Ont. M6H 2H8. Tel.: 416/658-9793. Rev. Ladislav Kozák. Bohoslužby: nedel'a: 10:45.

Luteránský kostel sv. Lukáše, (Lutheran Church of St. Luke), 3200 Bayview Ave. (Bayview a Finch), Toronto. Rev. Dušan Tóth. Nejbližší bohoslužby: 19. 6. v 13 hodin.

Moravští bratři (Moravian Brothers Church); Bohoslužby pouze anglicky-neděle v 11:00. 7 Glenora Ave. Toronto, Ont. M6C 3Y2. Tel.: 416/656-8661. Duchovní správce: Rev. Margaret Hassler, Pastor, e-mail mkhassler@yahoo.com

Kat. bohoslužby mimo Toronto
Burlington: St. John Baptist
2016 Blairholme Ave., Burlington, ON. -
Bohoslužby každou druhou neděli v měsíci v 15:00 hodin. Duch. správce: Jiří Macenauer. Tel.: 289/337-2911

Kingston: Kaple Newman House,
192 Frontenac Street. Nejbližší bohoslužby:
10. 9. 2016 v 11:00 hodin.

Ottawa: Kostel sv. Leopolda Mandiče: (Lyndale a Hinchey): 170 Hinchey Avenue. Nejbližší bohoslužby: 10. 9. 2016 v 17:00 hodin .

Vineland: St. Helen's Church R.C. Parish,
4156 Maple Grove Rd.

Kat. bohoslužby mimo Ontario
Montreal: Kaple Loyola High School, 7272 Sherbrooke Street. Nejbližší bohoslužby:
Nejbližší bohoslužby: 11.9. 2016 v 11 hodin.

Nocturnes in the city presents
Martin Kratochvil & JazzQ (from Prague)
Praha restaurant at Masaryktown
496 Scarborough Golf Club Rd. (Marham & Lawrence Ave.)
Sunday, September 18, 5:00pm
Tickets: \$25.00 • tel: 416.481.7294 • www.nocturnesinthecity.com

Česká televize

Nová vize

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:00 hodin

opakování v úterý v 7:30 hodin

na stanici OMNI 1

(V Torontu kanál 47/kabel 4, 169 a 520)

E-mail: novavize.ca@gmail.com

Adresa: 7-Auburn Ave. # 1, Toronto ON, M6H 2L6

Informační a imigrační středisko ČSSK

Porady a ověřování dokladů po předchozím zavolání

Poštovní adresa je:

P. O. Box 564, 3044 Bloor St. W., Toronto, On. M8X 2Y8

Tel.: 416/925-2241, fax: 416/925-1940

E-malové adresy: Ústředí: ustredi@cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK: Toronto@cssk.ca

Webová adresa ČSSK: www.cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK

Telefon: (416) 762-6846

Masaryk Memorial Institute Inc.

450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough, Ont. M1G 1H1

Tel.: (416) 439-4354, Fax: (416) 439-6473

Knihovna na Masaryktownu

Středa: 16:00-21:00.

Tel.: 416-439-0792

Klub seniorů při Osadě svatého Václava

496 Gladstone Ave., Toronto

se schází (kromě měsíců července a srpna)

každou první a třetí středu v měsíci ve 13 hodin,

před tím jsou od 12 hodin bohoslužby.

Satellite 1-416

jsou nezávislé noviny reflektující různé názory, které se nemusejí vždy shodovat s názory redaktora těchto novin. Jsme přesvědčeni, že výměna myšlenek a názorů slouží vzájemnému pochopení a porozumění. Zásadně však neuvěřujeme články s rasistickým zaměřením, nepřátelské jiným národnostem nebo náboženstvím a podporující násilí.

Naším úkolem není říkat čtenáři, co si má myslet, ale předat mu informace, z kterých si může udělat svůj vlastní názor.

Přebírání původních článků a informací je možné, pokud se nezmění charakter článku a pokud nebude porušena rovnováha, která se diskusí sleduje.

Všechny články v našich novinách musí být podepsané a autor zodpovídá za správnost údajů v nich uvedených.

We acknowledge the financial support
of the Government of Canada through Canada Periodical Fund
of the Department of the Canadian Heritage.

Canada

Naše internetové
stránky

Satellite 1-416

Výběr z článků v našich
novinách.

Aktuální vždy v den vyjití novin.

satellite1-416.com

zpravy.ca

zpravy.org

spravy.ca

Toto číslo v PDF

www.7.satellite1-416.com

www.7.zpravy.ca

www.7.spravy.ca

Kalendář

Co se připravuje

v krajské komunitě v Kanadě

kalendar.satellite1-416.com

kalendar.zpravy.ca

kalendar.spravy.ca

Nové divadlo

O jednotlivých představeních

Nového divadla v Torontu

divadlo.zpravy.ca

NHL

Zpravodajství z NHL

nhl.zpravy.ca

Jak vyjdeme

v roce 2016

7 - 28.7. 2016

8 - 8. 9. 2016

9 - 6. 10. 2016

10 - 3. 11. 2016

11 - 8. 12. 2016

...v roce 2017

1 - 12. 1. 2017

2 - 9. 2. 2017

3 - 9. 3. 2017

Financial

Kursovní lístek

100 Kč	5,33 CDN
1 CD N \$	18,76 Kč
1 EURO	1,44 CDN \$
1 CND \$	0,69 EURO
1 US \$	1,31 CDN \$
1 CND \$	0,76 US \$

Universal Currency Converter - 22. 7. 2016

1 CDN \$	18,70 Kč
1 EURO	27,00 Kč
1 US \$	24,50 Kč
ČSOB - 22. 7. 2016	

Toto číslo jsme dali
do tiskárny

27. 7. 2016 v 23:00

Příští číslo vyjde:

8. 9. 2016

Uzávěrka: 1. 9. 2016

Tři zastavení Milana Kroupy na cestě k ceně *Gratias agit*

17. června 2016 předal ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek ve Velkém sále Čermínského paláce šestnácti laureátům cenu *Gratias agit*, která je udělována krajanům a přátelům ČR, kteří se zasloužili o šíření dobrého jména České republiky ve světě. Mezi významnými byl Milan Kroupa, jeden z nejúspěšnějších kanadských podnikatelů a podporovatel Torontské univerzity a řady jiných organizací a jedinců. Byl také vybrán, aby jménem vyznamenaných ministra oslovil.

Cesta Milana Kroupy k ceně *Gratias agit* nebyla nezajímavá a ještě zajímavější byla jeho reakce na některá zastavení. Vybrali jsme v knížce *Rozlet* (příběhy Milana Kroupy) tři taková zastavení. Zastavení první: Milana se vždycky (ale hlavně když byl ještě hodně mladý) nepříjemně dotýkalo, když se mu (podle jeho názoru) nedostalo patřičného uznání. V době, kdy mu bylo něco málo přes osm roků se ho silně dotklo, že ho nepostavili ve fotbalovém mužstvu jeho rodných Dřetovic v zápase se sousedním Stehelčevsem. Když své jméno neviděl v sestavě, pokládal to za omyl a vydal se ke kapitánovi, kterého hrdě oslovil: "No, a kde budu já?" Kapitánova odpověď Milana zranila, "Budeš stát za levou brankovou tyčí a čumět na nás." Zranila, ale nezabila. Milan rozhodnutí kapitána viděl jako důkaz neschopnosti odhalit skutečný talent. On jim ukáže!

Onějaký týden později kluci honili míčůdu na nově vybudovaném dřetovickém fotbalovém hřišti. A zase na Milana žádná pozice nezbyla. Milan si všiml, že v brance nikdo nestál. Postavil se do ní a kluci ho ostřelovali hned dvěma míči. Milan většinu míčů buď chytil nebo odrazil. Některé jeho zákroky by nedělaly ostudu ani cirkusovému akrobatovi. Po tréninku přišel k němu otec jednoho z jeho kamarádů a řekl: „Ty kluku, ty máš talent, věnuj se tomu a něco z tebe bude.“

Zastavení druhé: To už byl Milan pěkný mladý muž a pracoval v panelárně (nemýlím-li se v slánské ČKD). Většinu pracujících tvořily ženy a všechny byly členkami komunistické organizace ČSM. Ty si Milana oblíbily a přišly za ním s *velezrádnou žádostí*: „Podej si žádost do Svazu. My potřebujeme nového předsedu. Zvolíme tě a ty s námi pojedíš na dovolenou.“ Tak se stalo. Milan vzpomíná: „Všechny výdaje byly placeny a dovolená neměla chybu. Chodili jsme společně na túry po Tatrách a po večerech jsme se úžasně bavili.“ Dovolená skončila a výletníci se vrátili na panelárnu. Milan vzpomíná: „Soudruh předseda TOH mě povolal do své kanceláře a začal na mne řvát (upřímně, já se mu nedivím), co si to dovoluji já, kapitalistickéj spratek, stát se předsedou ČSM!“ Milan odpověděl přímo hrdinsky: „Víte, soudruhu předsedo, já za to nemůžu. To mne naverbovaly členky ČSM. Asi ve mně musely něco vidět.“ Z toho, jak to Milan vypráví, soudruh úplně zneprůčetněl, zrudl jako krocán a zařval: „Já vám povím, co ve vás viděly! Hovno ve vás viděly!“ jak řval, intenzita jeho hlasu slábla, až úplně ochraptěl.

(Poznámka autora knížky: Viděno z dálky a zcela nezaújatě, tento příběh musel uspišit konec režimu alespoň o půl hodiny.)

Zastavení třetí: Toto zastavení se zabývá Milanovou volbou nového domova. Rozhodoval se mezi Austrálií, Amerikou a Kanadou. Austrálii zavrhl, protože brala komunisty, a Ameriku (protože by pravděpodobně musel jít sloužit do Vietnamu a válku ve Vietnamu neviděl jako boj za osvobození lidstva od komunismu, ale jako boj za americké zájmy.) Věděl, že Kanada je jedinou zemí na světě, kde lidé jsou nějakým způsobem sžití. Říká: „...Moje první zkušenosti v Kanadě byly velmi poučné. Když jsem přišel na imigrační úřad, nedělaly se mezi námi žádné rozdíly. Ať byl člověk Turek, Čiňan nebo Čech, zacházelo se s námi stejně. Víím, že to tak vždycky není, ale tenkrát jsem si toho byl velmi vědom. Problém rasismu jsem nějak přehléd. Cítil jsem, že máme všichni stejnou příležitost. V Rakousku s námi zacházeli jinak než se svými vlastními občany a cítil jsem limit našich příležitostí. Kanada pro mne byla ta země zaslíbená. Nikdy mne neklamala. Je to žena, které jsem nikdy nebyl nevěrný.“

Josef Čermák

SOKOL CANADA Cordially invites you to the 51st ANNUAL SUMMER GAMES

SOKOLSKÁ ŽUPA KANADSKÁ Srdečně zve všechny zájemce na 51.LETNÍ HRY

Saturday, August 6, 2016 At Masaryktown, Toronto
Konané v sobotu 6. srpna 2016 na Masaryktownu, Toronto

Hry jsou otevřené všem – Games are open to all
Rekreační volejbal - Recreational Volleyball

Registration starts at 10.00 a.m. Games start at 12.00 noon
Entry fee for Sokol members: Children \$2.00 Adults \$5.00
Non-Sokol members fee: Children \$5.00 Adults \$8.00

Zápisné v 10.00 hodin, začátek závodů ve : 12.00
Startovné : Sokolové - děti \$ 2.00, dospělí \$ 5.00
Ostatní : děti \$ 5.00 , dospělí \$ 8.00

For more information please contact
www.sokolcanada.ca
or rtmejr@rogers.com

A NATIONAL DAY OF REMEMBRANCE FOR THE VICTIMS OF SOVIET COMMUNISM AND NAZI TYRANNY IN EUROPE

BLACK2016 RIBBONDAY

AUGUST 27 2016 TORONTO CITY HALL ROTUNDA

BLACK RIBBON DAY 2016, AUGUST 27, 2016, TORONTO CITY HALL ROTUNDA

Toronto - Black Ribbon Day 2016 will be commemorated at Toronto's City Hall Rotunda on August 27th at 11am.

The event will also launch a major exhibit featuring information panels of Nazi and communist occupations and crimes in Europe, developed and created by the EU mandated Platform on European Conscience and Memory, as well as an educational curriculum reader.

PEMC Chairman, and former Swedish MP and VP of the Parliamentary Assembly of the Council of Europe, Göran Lindblad, and PEMC director Neela Winkelmann will be attending and speaking at the event.

Black Ribbon Day was formally adopted as A Canadian Day of National Remembrance for the Victims of Nazi and Communist Totalitarianism in Europe after a resolution introduced by Bob Rae was adopted unanimously by Canada's Parliament in 2009.

The annual event recalls the signing of the 1939 friendship treaty between Nazi Germany and Soviet Russia, which is widely recognized as facilitating and triggering the Nazi and Soviet invasion of Poland in September 1939, triggering the start of the Second World War.

"It's important for all Canadians to recognize the terror and suffering inflicted upon millions of Europeans during the last century under Nazi, Soviet and Communist regimes," said organizer and President of the Estonian Central Council in Canada, Marcus Kolga. "Its historical importance has grown as the Putin regime aggressively ramps up its efforts to whitewash this sinister history and specter of radical right wing xenophobia continues to rise on the European continent."

Black Ribbon Day was organized in the 1980's by members of the Central and Eastern European communities in Canada to protest the ongoing Communist occupation of Central and Eastern European states. The movement spread to the United States, Europe and other countries around the world.

"Black Ribbon Day was established 30 years ago," explained Black Ribbon Day co-founder, Markus Hess. "The signing of the Molotov-Ribbentrop friendship pact, between Hitler and Stalin unleashed terror across Europe and Black Ribbon Day ensures that we never forget that fact."

#30#

For more information about Black Ribbon Day Toronto please contact Marcus Kolga at marcuskolga@gmail.com

For more information about Black Ribbon Day in other Canadian cities please contact Markus Hess at mjhess2003@yahoo.ca

Czech & Slovak Institutions

České velvyslanectví

Czech Embassy

251 Cooper St.
Ottawa, ON K2P 0G2
Tel.: (613) 562-3875
Fax: (613) 562-3878
E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz

Slovenské velvyslanectví

Slovak Embassy

50 Rideau Terrace
Ottawa, ON K1M 2A1
Tel.: (613) 749-4442; 749-4450
Obch. zast.: (613) 748-1773
Fax: (613) 748-0699

Český generální konzulát

Czech General Consulate

2 Bloor Street West, Suite 1500
Toronto, ON M4W 3E2
Telefon: 416-972-1476
Fax: 416-972-6991
E-mail: toronto@embassy.mzv.cz
Úřední hodiny:
pondělí, úterý, čtvrtek a pátek 09.00 - 12.00

Honorary consulate of the Czech Republic

Calgary, AB

Honorary Consul: Jaroslav Jelínek
Suite 303 - 6707 Elbow Dr. SW.
Calgary, AB T2V 0E5
Tel.: (403) 269-4924, Fax: (403) 259-4533
E-mail: calgary@honorary.mzv.cz

Montreal, Quebec

Honorary Consul:
JUDr. Hyněk Žikovský
2020 University, Suite 1920.
Montreal, QC
Tel.: (514) 316-4383
E-mail: montreal@honorary.mzv.cz

Honorary consulates of the Slovak Republic

Calgary, AB:

424 Varsity Estates Place NW
Calgary, AB T3B 3B9
Tel.: (587) 333-6831,
Fax: (206) 424-0205.
E-mail: richard@wolffi.com
Mr. Richard Wolffi, Honorary Consul
Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan

Montreal, QC

22, Place de la Madeleine
Dollard des Ormeaux, QC H9B 1W3
Tel.: (514) 421-2972,
Mobil: (514) 585-2496
Fax: (514) 421-1583
slovex@sympatico.ca;
slovex@slovex.com
Dezider Michaletz, Honorary Consul

Toronto, ON:

649 Brooker Ridge
Newmarket, ON L3X 1V7
tel: 647/290-9304 fax: 905/898-0166
slovakconsulateto@gmail.com
Michael Martincek, Honorary Consul
Jurisdiction: Province of Ontario

Rozlomte ten hlavolam, co je pravda a co klam

Vymetení ruských sportovců z Olympiády v Rio de Janeiro by byl kazisvětský počinek a smrděl by v zápisech olympijského výboru na dlouhá léta, pokud ještě nějaká Olympiáda kdy bude. Proto je dobře, že Mezinárodní olympijský výbor přistoupil k šalamounskému řešení - nechat jednotlivé sporty jejich mezinárodním federacím, ať si ty vinné a nevinné spřádají samy.

Povaha blahobytu je záhadnější než lochnesská příšera, kterou rok co rok zkoumají nadšenci.

Blahobyť jako odborná nauka se dá sledovat z mediálních náznaků jako chaos protimluvy; například evropský fotbalový šampionát získal mnohem více světové pozornosti než ohromující globální přírůstek obezity. Sport je moderní náhražka manuálního úsilí o uhájení existence a je v popředí divácké pozornosti a roste, jak se letní Olympiáda přibližuje do ohniska médií a televizních diváků.

Stojí za povšimnutí, že Rio očekává 10500

olympijských sportovců, kteří budou pod mikroskopem 25000 mediálních profesionálů, reportujících, co konzumenty zpravodajství bude zajímat anebo ne, vždyť i teleskopem lze hledět do černé díry a nic podstatného neuvidět.

V druhé půli července 2016 jsou názorové příznivci velkolepé a katastrofální olympiády v podobném číselném poměru jako volby či referendum, tedy půl na půl. Jedna strana, ta proolympijská, hlásí, že třetí golfové hřiště je nejkrásnější na světě a vodáci si libují, že nikde nejsou závodistiště půvabnější než v Riu.

Tohle je zajímavé, protože golf a vodní sporty do tradičních olympijských soutěží nepatřily a olympijské hry se konaly na stejném místě ve svaté Olympii a závodníci tam soutěžili se stejným repertoárem atletických závodů bezmála tisíc let.

První zapsaná Olympiáda se konala roku 776 před n.l. jako náboženská oslava na počest boha Dia a zároveň to byla oslava tělesné zdatnosti Řeků; co čtyři roky kněz vypočítal datum konání Olympiády a poslové svolali atlety i diváky z celého Středomoří do Olympie.

Hlavní přípravou na Olympiádu měl být MÍR mezi svárlivými řeckými městy a celé tři měsíce před začátkem Olympiády nesměl nikdo pozvednout oštěp či meč s rizikem veliké pokuty, jak je zapsáno o události roku 424 před n.l., kdy Spartáné den po vyhlášení olympijského míru napadli bezvýznamnou pevnostku a byli okamžitě penalizováni pokutou, obrovskou pokutou a občanům Sparty bylo zakázáno se zúčastnit i jen jako diváci.

Taky je známa historie, když Persie napadla Řecko v roce 480 a řečtí poslové předstoupili před perského krále králůs upozorněním, že je v Řecku olympijský mír, aby zastavil perskou

invazi do Řecka a tím nepopuzoval boha Dia. Král králů se optal poslů, o co Řekové na olympiádě soutěží a byl informován, že vítěz dostane myrtový věnec a s tím spojenou slávu. Králův švagr ve zjevném zděšení zašeptal králi do ucha: „Vraťme se domů do Persie, králi králů, jak můžeme vyhrát nad lidmi, kteří soutěží o čest a myrtový věnec?“ Král nedbal moudrých slov a válku prohrál.

Starověké olympijské hry zanikly v roce 393 našeho letopočtu zákazem pohanských her křesťanským císařem Theodosiem. O půldruhého tisíciletí později tradici Olympijských her obnovil baron de Coubertin a první moderní olympiáda se konala v roce 1896 v Aténách jako oslava míru a sportovní zdatnosti.

Dvacáté století nebylo olympijskému soutěžení příznivé, kvůli válkám a revolucím bylo konání omezeno a zrušeno. Když politikové vyhrávali, olympiády nabývaly na opulentnosti, diváci zvyšovali požadavky tak jako sportovci, kteří nesoutěží o slávu a myrtový věnec, ale o zlato; odhaduje se, že olympijské zlato, medaile, přinese olympionikovi zajištěný příjem padesát milionů dolarů v podobě reklamních kontraktů.

Akdyž je výhra vysoká, jak všichni víme, tak i riziko roste a není překvapení, že sportovci užívají rozmanité techniky a chemikálie zvané doping, aby svou výkonnost a výhru zajistili. Puritáni amatérského sportu už dávno v osmdesátých letech vzdali své úsilí, aby olympijský sportovec měl civilní zaměstnání a sport dělal pro radost bokem ve volném čase, jak se patří. Tomu už nevěří ani dítě v obecné škole.

Puritáni oponují medicínské úloze v navýšení tělesné výkonnosti pomocí steroidů a rafinovaných koktejlů, které sportovce

jakýmsi způsobem přibližují k vítězství a zlatu.

Kolik lidí já znám, kteří užívají antidepresiva, aby vstali z postele a šli do zaměstnání, kolik lidí potřebuje šampri, aby se jim zklidnily ruce, kolik lidí loká různé nápoje, aby se cítili lépe a už neví, jak se cítí.

Jestliže státní či zájmový systém hlásá zdravou výživu a lidé by naslouchali, pak by nebylo obezity, ani jiných civilizačních neduhů. Vymetení ruských sportovců jako trest vládním funkcionářům, kteří úpěnlivě potřebují sportovní medaile, aby tak zakryli skličující stav ruského systému vládnutí, by byl krok kazisvětský a světu více uškodil, než prospěl, protože poctiví nemohou být trestáni za prohřešky darebáků a podvodníků.

Olympiáda je největší show tohoto roku; v Riu se očekává půl miliónu zahraničních hostů, bude prodáno deset milionů vstupenek na rozmanité soutěže a na pořádek bude dohlížet 85000 vytrénovaných bezpečáků.

Otázka zbývá, kdo to všechno zaplatí?

Starosta Ria de Janeiro veřejně vyhlásil, že příprava Olympiády zbankrotovala městskou, ale i regionální pokladnu; požárníci vykročili do ulic s plakáty *Nemůžeme vás ochránit*.

Vládnout opulentnímu blahobytu není snadné; a udělat největší olympijské hry je hlavolam; ale nadále věřím, že těch lepších je více, než těch horších a Olympiáda v Riu bude nezapomenutelná kvůli sportu a ne teroru.

Navíc Brazílie nemá s terorem, jak to znají Evropané, vůbec žádné zkušenosti a proto brazilské bezpečnostní pracovníky trénují poradci z Francie - což je ironické, jakoby měli monopol na pořádek ve své vlastní zemi. Nejspíš v srpnu uvidíme, kdo měl pravdu.

Rost'a Firla - Sudbury

Dr. Petr Munk Chiropraktik

1552 Bloor St. W.
Toronto, Ont.
www.drpetermunk.

Ordinační
hodiny:
Pondělí-pátek:
10-13 a
15-19.

Tel.: 416/533-0005

Kalendář www.kalendar.zpravy.cz

6. 8. (so) 10:00

Letní sokolské hry
Masaryktown

450 Scarborough Golf Club Rd. ***

6. 8. (so) 10:00

v případě deště 7. 8. (ne) 10:00

Edenvalle Gathering of the Classics

Letecký den v Edenvalle

Setkání motocyklových a automobilových
veteránů

5195 HWY 26 East, Stayner ON

22. 8. (po) 19:00

Black Ribbon Day ve Winnipegu
Manitoba Legislative Building
250 Broadway, Winnipeg

27. 8. (so) 11:00

Black Ribbon Day v Torontu
Rotunda na Torontské radnici
Nathan Philips Square

17. 9. (so) 20:00

Martin Kratochvíl a Jazz Q
the Revue Stage Granville Island
Vancouver, BC

18. 9. (ne) 17:00

Martin Kratochvíl a Jazz Q
Nokturna na Masaryktownu
Restaurace Praha
450 Scarborough Golf Club Rd.

30. 9. - 2. 10.

Návštěva Biskupa V. Malého v Torontu
Farnost sv. Václava
496 Gladstone Ave., Toronto

Ochránce Anne Frankové pocházel z Vrchlabí

Kdo by neznal příběh Anne Frankové a její tragický osud. Židovská dívka se po vpádu Němců do Holandska skrývala se svou rodinou od roku 1942 v zadním traktu domu v centru Amsterdamu (mimo jiné bývalé sídlo rodinné firmy). Zde psala Anne až do vyrazení a zatčení gestapem 1944 svůj deník, který působivě vypráví o strachu a pronásledování, o zvláštnosti a násilí. Byl zveřejněn v roce 1946 jako „Deník Anne Frankové“ a setkal se s odezvou v celém světě i ve zdramatizované a zfilmované podobě. Rodina Otto Franka byla po svém zatčení deportována do koncentračního tábora v Bergen-Belsen, kde Anne a její sestra zahynuly.

Velmi málo je přitom známo, že jeden z nejdůležitějších pomocníků rodiny Frankových, Victor Kugler, byl rodák z Hohenelbe, tedy z Vrchlabí! Kugler se narodil 6. června 1900 jako nemanželské dítě švadleny Emilie Kugler. Navštěvoval národní a měšťanskou školu ve Vrchlabí a byl dobrým žákem. Od roku 1910 žil ve vzdáleném Duisburgu. Po sedmileté školní docházce získal v roce 1913 závěrečné vysvědčení. Jelikož jeho vysvědčení v Duisburgu už nejsou podepsána jeho matkou, ale podepisoval je nám neznámý Franz Klose, má se za to, že jeho matka zůstala ve Vrchlabí. Po dokončení školní docházky se Kugler vrátil do

Vrchlabí, aby navštěvoval c. k. Odbornou tkalcovskou školu, kterou absolvoval v roce 1916 s velmi dobrým prospěchem. Když začala první světová válka, narukoval k námořnictvu, ale již v dubnu byl po zranění propuštěn. Po válce pracoval jako elektrikář v dolech a při montážních pracích se dostal do Utrechtu v Holandsku, kde poznal svou

pozdější ženu. Brzy se kvalifikoval jako nizozemský obchodní korespondent a roku 1933 se stal jedním z prvních spolupracovníků obchodní firmy Opekta (želírovací prostředky do marmelád). Tato firma patřila Otto Frankovi, otci Anne Frankové, který v roce 1933 emigroval do Holandska. Když německá říše v roce 1940 obsadila Holandsko, převedl Otto Frank firmu na Němce a v té době již nizozemského občana Victora Kuglera.

Od července 1942 se rodina Frankova skrývala v zadním traktu firmy a byla více než dva roky zaopatřována Victorem Kuglerem a několika málo dalšími zaměstnanci firmy. Přitom nebylo vždy lehké opatřit vše potřebné, neboť kromě obecného nedostatku potravinových lístků nastala brzy i finanční nouze. Při tom všem musel své „tajemství“ skrývat i před svou ženou.

4. srpna 1944 byli skrývající se i jejich pomocníci vyrazení a zatčení. Kugler byl umístěn do cely odsouzených k smrti. Později, 28. března 1945, se Kuglerovi během leteckého útoku podařilo uprchnout. Dostal se až do Hilversumu, svého bydliště, kde se až do konce války skrýval. V roce 1952 zemřela jeho žena a v roce 1955 se znovu oženil a přestěhoval se do Kanady. V roce 1973 dostávají Victor Kugler a Johannes Kleiman (další pomáhající) na žádost Otto Franka od izraelského památníku Yad Vashem čestný titul „Spravedlivý mezi národy“. V roce 1977 odměnila kanadská nevládní organizace Kuglera za boj proti antisemitismu a pomoc ukrývaným osobám. K tomu Kugler podotkl: „Proto jsem to opravdu nedělal. Musel jsem jim pomoci, neboť to byli moji přátelé.“

Z článku Friedebert Voika
Anne Franks Helfer kam aus Hohenelbe
čerpala Hana Jüptnerová

Film *Anthropoid* v kanadských kinech od 12. srpna 2016

Jedná se o koprodukční snímek nazvaný podle stejnojmenné operace vedoucí k atentátu na Reinharda Heydricha. Natočil ho podle vlastního scénáře britský režisér Sean Ellis. Atentátníka Jana Kubiše v něm ztvárnil herec Jamie Dornan, Jozefa Gabčíka Cillian Murphy, Jana Zelenku-Hajského Toby Jones, Kubišovu partnerku hrála Charlotte Le Bonová a Gabčíkovu partnerku Aňa Geislerová. Říšského protektora Reinharda Heydricha představuje německý herec Detlef Bothe.

Slavnostní světová premiéra filmu proběhla při zahájení 51. ročníku karlovarského filmového festivalu 1. července 2016. Produkce a distribuce. Českým koproducentem filmu byla společnost *Lucky Man* Kryštofa Muchy a Davida Ondříčka.

Některé scény se natáčely v polovině srpna 2015, ve 22. natáčecí den, v pražské Resslově ulici u kostela sv. Cyrila a Metoděje, zatímco krypta v podzemí kostela byla postavena v barrandovských ateliérech. Mezi další pražské lokace patřila Zvonařka či Invalidovna. Také zimní scény se natáčely v parném červenci na umělém sněhu v Brdech. Natáčení skončilo na konci prvního zářijového týdne 2015.

Hlavní hvězda filmu Jamie Dornan před natáčením zavítal na karlovarský filmový festival. Kromě Ani Geislerové účinkovali ve filmu z českých herců také Alena Mihulová či Václav Neuzil. Čerstvý absolvent DAMU Jiří Šimek ztvárnil kolegu a zrádce výsadkářů Karla Čurdu. Odborného poradce dělal štábu Zdeněk Špitálník z Vojenského historického ústavu.

10. července 2016 uvedl časopis *Týden* rozhovor s producentem Davidem Ondříčkem: *My Češi se nevzdáme. Anthropoid uvidí celý svět*

Parašutisti byli hrdinové, kteří obětovali život za naši svobodu, říká výkonný producent filmu *Anthropoid* David Ondříček. „Film o Čechách, kteří se nevzdali, nyní uvidí lidé na celém světě,“ těší ho. Snímek o atentátu na Heydricha, který měl právě premiéru na festivalu v Karlových Varech, totiž koupila společnost Disney.

Málokdy se stane, aby se české téma dostalo do hledáčku světových filmařů. Režisér *Anthropoidu* Sean Ellis je Brit, herecké obsazení i produkce jsou mezinárodní. Jak se to povedlo?

Začalo to hodně nenápadně. S Kryštofem Muchou jsme jeli do Ameriky prezentovat film *Ve stínu*, který byl před čtyřmi lety vybrán do boje o Oscara. V Los Angeles jsme potkali Barta Walkera, což je velmi významný agent společnosti ICM, který zastupuje třeba Sofii Coppolu nebo Jima Jarmusche. Naším filmem byl nadšen, hlavně tím, jak vypadá na to, kolik stál. A seznámil nás se Seanem Ellisem, který měl v hlavě film o atentátu na Heydricha již několik let. Když Sean před třemi lety přijel do Varů, spřátelili jsme se.

Tehdy jste si řekli, že *Anthropoid* natočíte společně?

Sean nám vyprávěl, jak v Praze točil reklamu, šel se projít Resslovou ulicí a viděl tam rozstřílený kostel. I proto se začal zajímat o příběh parašutistů a atentát na Heydricha. To bylo pět let předtím, než se dostal do Varů. Ve Varech jsme se domluvili, že mu pomůžeme, že chceme být u toho. K realizaci ale vedla ještě dlouhá cesta, chvílemi to vypadalo beznadějně a až před rokem a půl se ten film dal plně dohromady.

A vy jste do projektu vstoupil se svou produkční společností *Lucky Man Films*.

Ten film je česko-francouzsko-britská koprodukce a ano, *Lucky Man Films* jsou koproducentem, přičemž já a Kryštof Mucha jsme výkonnými producenty. Točilo se stoprocentně v České republice.

A v největších vedrech. Pamatuji si, že jste zasněžovali les, v němž se odehrávají první minuty filmu, v nichž Kubiš a Gabčík čelí kolaborantům. Také jste stavěli modely Pravoslavného chrámu svatých Cyrila a Metoděje i jeho krypty. Co bylo nejproblematictější?

Nejproblematictější byly vztahy na natáčení. Bylo nás tam asi šest koproducentů a bylo náročné ten film dát právně dohromady. Tvůrčí věci byly nejpříjemnější. To, že točíte v létě a sypete tam umělý sníh, vypadá náročně, ale na druhou stranu je to nádherná výzva. Natáčení mě bavilo. Producent Mickey Liddell ve Varech řekl, že jsme byli jako rodina. Opravdu byli. Byl jsem nadšen, jak štáb stojí za režisérem. Ta sounáležitost a zaujetí pro věc, to je to, co mě bavilo nejvíce. A pak samozřejmě scéna atentátu.

Pokud máte zájem o lístky na film, zavolejte k nám do redakce 7. srpna 2016 na číslo 416/530-4222.

abe, wiki, týden.cz/Jan Škoda

WORLD PREMIERE OF ANTOINE FUQUA'S THE MAGNIFICENT SEVEN TO OPEN 41st TORONTO INTERNATIONAL FILM FESTIVAL

Starring Denzel Washington, Chris Pratt, Ethan Hawke, Vincent D'Onofrio, Byung-Hun Lee, Manuel Garcia-Rulfo, Martin Sensmeier, Haley Bennett, and Peter Sarsgaard

TORONTO — The Toronto International Film Festival announced that Antoine Fuqua's *The Magnificent Seven* will open the 2016 Toronto International Film Festival. Starring Denzel Washington,

Chris Pratt, Ethan Hawke, Vincent D'Onofrio, Byung-Hun Lee, Manuel Garcia-Rulfo, Martin Sensmeier, Haley Bennett, and Peter Sarsgaard. The *Magnificent Seven* will have its World Premiere on September 8 at Roy Thomson Hall.

"We are pleased to welcome acclaimed filmmaker Antoine Fuqua back to the Festival, and have been proud to present audiences with his feature films including *Training Day* and *The Equalizer*," said Piers Handling, Director and CEO of TIFF. "Fuqua has delivered an exciting character-driven film on a grand scale, while putting his own unique spin on the genre making for a thrilling opening night."

"Fuqua's ability to effortlessly blend visceral action and the emotion of drama is what makes him such a compelling storyteller, and this film is no exception," said Cameron Bailey, Artistic Director, Toronto International Film Festival. "With an incredible ensemble cast who deliver commanding performances, our audience is certainly in for a ride."

"This will be my third time bringing a film to Toronto, and having *The Magnificent Seven* selected as the opening night film is a true honour," said director Antoine Fuqua. "I can't think of a better place, or a better crowd for the film's World Premiere."

Director Antoine Fuqua brings his modern vision to a classic. With the town of Rose Creek under the deadly control of industrialist Bartholomew Bogue (Peter Sarsgaard), the desperate townspeople,

led by Emma Cullen (Haley Bennett), employ protection from seven outlaws, bounty hunters, gamblers, and hired guns — Sam Chisolm (Denzel Washington), Josh Faraday (Chris Pratt), Goodnight Robicheaux (Ethan Hawke), Jack Horne (Vincent D'Onofrio), Billy Rocks (Byung-Hun Lee), Vasquez (Manuel Garcia-Rulfo), and Red Harvest (Martin Sensmeier). As they prepare the town for the violent showdown that they know is coming, these seven mercenaries find themselves fighting for more than money. The screenplay is by Nic Pizzolatto and Richard Wenk. The film is produced by Roger Birnbaum and Todd Black.

The Magnificent Seven is presented by Metro-Goldwyn-Mayer Pictures and Columbia Pictures in association with LStar Capital and Village Roadshow Pictures.

The 41st Toronto International Film Festival runs September 8 to 18, 2016.

Purchase Festival ticket packages online 24 hours a day at tiff.net/tickets; by phone from 10am to 7pm ET daily at 416.599.7177 or 1.888.599.8433; or visit the Steve & Rashmi Gupta Box Office at TIFF Bell Lightbox in person from 10am. to 10pm ET daily at TIFF Bell Lightbox, Reitman Square, 350 King Street West. Festival ticket packages are available until August 14 for My Choice packages and August 24 for TIFF Choice packages, while quantities last.

TIFF

Dobrý deň, chcela by som Vás poprosiť o pomoc pri hľadaní svojho otca. Mám 46 rokov a asi v 40 som sa dozvedela, že moj otec žije v Kanade. Nikdy som ho nevidela, ale chcela by som sa s ním nejakým spôsobom spojiť. Na ambasáde mi poskytli Vaše mailové adresy. Preto sa obraciam s prosbou o pomoc. Hľadám pána Pavla Jánoška, narodeného 29.6.1946 na Slovensku. Do roku 1969 býval v obci Zubák. Keby niekto vedel niečo o ňom a poskytol informáciu bola by som veľmi vďačná. Ďakujem za akúkoľvek odpoveď.

Jana Lognierová, rod. Sedláčková
Břežůvky 136
746 45 Břežůvky
tel.011-420-603-266-208

Letní filmová harmonie Vladimíra Mertý

Letní filmová škola promítla jeho absolventský film *Smrt krásných srnců* podle povídkové sbírky Oty Pavla a poetický snímek *Opera ve vinici*, který v roce 1981 podle Mertova scénáře natočil režisér Jaromil Jireš a pojednává o pobytu pražského studenta a hudebníka na moravském venkově, v prostředí lidové hudby.

„Jde nad rámec normalizačního filmu,“ vypráví Merta s poukazem na dobu vzniku svého počínu. „Je to lidový film s muzikálovými prvky. Ani muzikál, ani drama, není to vlastně ani mravoličná pohádka. Amá trochu sebeironie jak ze strany Moraváků, tak ze strany nás Pražáků. Je o porozumění, o tom, že lidi lze spojit přes takovou blbost, jako je zpěv nebo společně strávený večer.“

Na Letní filmové škole se ovšem Merta představil i ve své nejznámější, muzikantské roli. V pondělí si na koncertě

s houslistou Janem Hrubým a skupinou Hromosvod podmanil publikum jedinečným písničkářským stylem. Ostatně lidová hudba, jíž se věnuje film *Opera na vinici*, poskytla v temných normalizačních časech inspiraci i písničkářům ze sdružení *Šafrán* s Vladimírem Mertou v čele.

Film a hudba se tak v autorově tvorbě ocitly v harmonii – jak zní název Mertovy skladby, která na koncertu zazněla jako poslední a vyprovodila publikum do letní filmové noci.

Štěpán Kučera, Právo
novinky.cz

EXPERIENCE EDENVALE AERODROME

A beautiful place to fly and dine

- Bistro 26 Restaurant
- Hangar Rentals
- Czech Manufactured Ultralight Aircraft for sale
- Self Serve Fuel Station
- Runway Lights
- Automatic Weather Observation Station (AWOS)

EDENVALE
Aerodrome

BISTRO 26

5195 Hwy 26 East | Stayner, ON | L0M 1S0 | Tel: (705) 428.3112
www.edenflight.com | www.bistro26.ca | info@edenflight.com

For reservations please call (705) 428.4703 or email us at info@bistro26.ca

Berlín

2. část

Jednoho dne jsem zavítala do bývalé východní části Berlína a nebyla jsem překvapena. Tak nějak jsem to očekávala. Musel to být a stále ještě je velmi silný rozdíl mezi bývalým východním a západním sektorem. Na první pohled poznáte, kde jste a to, prosím, po dvaceti pěti letech od sjednocení! Parky neupravené, lavičky napůl rozbité, chodníky nerovné. Paneláky, a la ruský vzor, pomalu ale jistě mizí z ulic a jsou nahrazovány velmi moderními a vkusnými bytovými celky. Nepoužívané staré tovární budovy se bourají a nová výstavba následuje. Toto je i sekce tzv. *Alternative living* –

Checkpoint Charlie

alternativního bydlení a to jsem tedy zírала! V bývalých rozlehlých továrních dvorech žijí squateri (nezákonní osadníci, či samozvaní nájemníci) nalezneme zde staré nákladáky, auta, nábytek, všeho možného kolem, ploty porostlé křovím, brány s řetězy. Většinou rozbitá okna. Tak na výšku prvního patra, stěny budov pomalovány, nápisy *Vstup zakázán!* Jedna brána byla otevřená, nedalo mi to, vešla jsem na dvůr a vedle všeho toho, co už jsem napsala, tak jsem zde viděla skupinu asi osmi mužů sedět uprostřed dvora okolo ohně. Seděli dost daleko ode mne, jeden nikdy neví a tak trochu jsem se porozhlédla, vzala pár fotek objektu, pokynula na pozdrav. Stará garáž, vojenské auto, maringotky všude se bydlí. Ale i tady bylo na všech stranách, kam oko dohlédlo, vidět graffiti po stěnách budov, i na částech zbouraných objektů. Kde leželo kus zdi, tam byla na ní i malůvka a většinou velmi zdařilé.

Docela mě to fascinovalo, zcela určitě upoutaly můj plný zájem, měly něco do sebe, jak se říká, aspoň tak na mne působily. Párkrát jsem zde byla požádána o peníze. Zpátky do centra jsem šla po třídě Karla Marxe, 90 m široký bulvár, 2,3 km dlouhý, impresivní, monumentální, národní pýcha architektury NDR. Hotely, budovy, byty vládních úředníků, restaurace. Inspirace přišla z Moskvy.

V této části Berlína je i sídlo *East Side Gallery* – Východní galerie. V roce 1989, po 28 letech, Berlínská zeď, krutý násilník lidskosti konečně padla. Byla rychle rozmontována, ale v této části Berlína 1,3 km jejího zdiva bylo ponecháno a použito k vytvoření této světové největší venkovní galerie s více než stovkou nástěnných maleb. Mnoho umělců z více než dvaceti zemí vyjádřilo štětcem a barvami onu globální radost svou uměleckou vizí, často v politické satíře. V roce 2009 se všechny malby, větrem, sněhem i deštěm ošlehané, musely znovu malovat. Umělci, až na šest, kterým se zdál honorář nízký, se projektu opět chopili. Je to vlastně velmi ironické, že jednou z největších turistických atrakcí je něco, co vlastně již neexistuje. Berlínská zeď byla ale tím nejpřesvědčivějším symbolem *studené války*, rozdělila nejen město, ale i svět. Její pozůstatky jsou roztroušeny po mnoha místech města. Její konstrukce byla doopravdy vymyšlena do všech podrobností, cementové pouzdro s železnými tyčemi uvnitř, jedna stěna stála ještě ve východním sektoru, druhá v západním se zónou smrti uprostřed, ostnatý drát nahoře, hlídací boudy kolem. Ale stejně i tak, desetitisíce Němců z východní strany se pokusilo o útěk a barieru zdolat. Jen několika se to podařilo, hodně jich bylo zastřeleno, chyceno v akci, nebo spáchali sebevraždu, takhle žít nechtěli. Strážci v prvních letech dostávali tučné peněžní odměny za každého dopadeného ubožáka. Nejlépe celou situaci a historii vysvětluje *Gedenkstätte Berliner Mauer* – Památník berlínské zdi, kousek na sever od středu, příjemná procházka rezidenčními ulicemi. Z části jsem šla i po *Gartenstrasse*, kudy zeď vedla a v dlažebních kostkách byla hranice vyznačena. Poutavá výstava pod širým nebem s podrobným popisem událostí a stavbou Zdi, galerie fotografií všech těch, které se o přechod pokusili, jejich fotografie i věk. V dokumentačním centru se dozvíte ještě mnohem více a neschází tu ani pohled z balkónu na celý areál. Souhrnný a velmi emotivní památník. Výstav a exhibici na téma Berlínské zdi je v městě ještě daleko více, ale viděla jsem už dost, to mi stačilo.

Friedrichstrasse je jednou z nejhlavnějších tepen Berlína, směr sever-jih, přetínala hlavní tepny – východ západ. Skoro každý den jsem po ní několikrát šla, už jsem věděla, kde co je, znala jsem kudy kam. Také zde bylo hodně restaurací etnických národností, měla jsem už svoje vybrané. O kavárny a cukrárny zde není nikde nouze a ty pekárny, óh, oči by snědly všechno, ale žaludek nemůže! Znáte to, že?? Ale i tak jsem si dopřávala, vždyť jsem denně nachodila kilometry! V jižním konci této třídy narazíme na *Checkpoint Charlie*. Byl to v pořadí třetí otevřený přechod pro cizince mezi sektory a tak podle NATO fonetické abecedy, (alfa,

bravo, charlie...) byl tak i pojmenován. Jeho významná historie spadá do doby začátku konstrukce Berlínské zdi, kdy ruské a americké tanky stály zde proti sobě a málem to dalo podnět ke třetí světové válce. Podle toho, jak se mi vše zde jevilo, tak je na to už skoro zapomenuto. Jen malá pamětní deska, připevněna na pytlích s pískem v popředí napodobeniny strážní boudy, tuto událost připomíná. Připadá mi to zde jako past na turisty, na každém rohu suvenýrové stánky, studenti oblečení v ruských uniformách, dokonce i „vojáci“ u strážní budovy mají svoje noční zaměstnání coby striptéři. Jak jsem slyšela, tak podávám. Je zde i několik muzeí opakujících stejnou historii a panoramatická obrazárna, ale vstup byl neúměrně vysoký kvalitě, jak druzí říkali. Plné detailů byly ale venkovní tabule – galerie – volně rozestavené po chodníku a potom i *Blackbox Kalter Krieg – Černá skříňka studené války* (volně přeloženo pozn. red.) Malé, nově otevřené museum ve staré větší dřevěné garáži, plné fotografií, tisku, map i dokumentů, se snaží přiblížit a objasnit jak konflikt - *Berlínská zeď* - a podobné v Koreji a ve Vietnamu, které podpořily soupeření mezi USA a SSSR. Byly zde i mj. zveřejněny fotografie z našeho *Pražského jara* a nastíněn náš další osud. Tento *Blackbox*... jsem si se zájmem prošla. Ruskou čepici jsem si nekoupila, ani s vojáky u boudy jsem se nefotila, byla jsem zklamaná, že toto místo upadlo na úroveň cirkusového představení. Jen tak mimochodem, film *Most špiónů* se točil o trochu dál na jiné lokaci a kulisy dodaly věrohodnost. Nedaleko odtud jsem přišla ke *Stasi ausstellung* – NDR Ministerstvo státní bezpečnosti - *Stasi*. Snad stačí jen připomenout další vynikající film *Život těch druhých* (*Das Leben der Anderen*) a hned víme, jak *Stasi* operovala, jak kontrolovala, manipulovala a jak tyransky se chovala ke svým vlastním lidem. Však to známe, hanba všem. Proudily sem davy návštěvníků a tak jsem byla ráda, že i zde byla řečena fakta a odpovědi na otázky. Kdo byli oni špióni, proč se to tak dělo a jaký vliv měla činnost *Stasi* na životy lidí v NDR? Zpátky domů jsem se vracela oklikou přes *Potsdamer Platz 2.0* (náměstí), podruhé postavené, proto ta dvojka za jménem. Je to místo, které před druhou světovou válkou bylo centrum Berlína, jak kulturních, tak i komerčních budov a byznysů. Během války bylo z 80% zničeno. Později rozdvojeno Berlínskou zdí se zónou smrti uprostřed. Po válce Německo zaměstnalo uznávané světové architekty a ti se dali do práce a nám nezbyvá jen obdivovat, co vytvořili. Náměstí lemují na pohled až dramatické budovy, jako např. *Sony Center*, nové hotely, restaurace i největší nákupní středisko - *Mall of Berlin*. Dlažební kostky naznačují, kudy vedla Zeď a najdeme zde i její segmenty, jako připomínku nedávné chmurné historie.

Je jedno, kde v Berlíně stojíte a kam se podíváte, vždycky na obzoru uvidíte *Fernsehturm* – Televizní věž. Je to nejvyšší německá stavba, 368 m vysoká, postavena v roce 1969 a pro Němce znamená totéž, co pro Francouze Eiffelovka. Ve výšce 203 metrů je vyhlídková platforma., o trochu výš restaurace s otáčivým podlažím. Byla jsem tu během dne, kdy na obloze nebylo ani jednoho mráčku, úžasná podívaná. Této věži se také říká „párátková“ kvůli její vysoké anténě. Je součástí dalšího velkého náměstí Alexanderplatz, také válkou rozbité, ale už dávno opravené. Velké a moderní, široké, sice také s bagry a jeřáby stojícími u chodníků, ale na to jsem si už zvykla. Venkovní kavárny, obchody, kostel *Marienkirche* s počátky ze 13. stol. je jedním z nejstarších v Berlíně. Tady se mi líbilo, dokonce jsem tu našla i poštu, což často může být i práce pro Sherlocka Holmese, haha! Opodál park, kterému dominuje socha Marxe a Engelse. Bylo mi sympatické, že po sjednocení nebyla odstavena. Není to odtud daleko do nejstarší části Berlína, *Nikolaiviertel*,

okupující jen malou plochu kolem řeky Sprévy (přitékající do Německa z Děčína pozn. red.). Odtud se tradují i jeho počátky, z malé osady vyrostlo toto životem pulsující město. Koncem války byly sice všechny staré domy rozbity, i kostel *Nikolaikirche*, nejstarší v Berlíně, dostal přímý zásah a tak teď všechny budovy, kromě dvou, jsou jen replikami. Kostel byl také přistavěn, jeho základy pocházejí z raného 13. století. Malé uličky i romantická zákoutí přetrvávají. Toto je oblíbené vycházkové místo Berličanů. Za zmínku by určitě stála i moje návštěva *Judisches museum*, Židovského musea, ultra moderní stavba, byla jsem trochu rozpačitá,

Dnešní Berlínská zeď

co si o ní mám myslet, ale soustředila jsem se na obsah, který byl pln dat, jmen i tragických lidských osudů. *Topographie des Terrors*, místo, kde kdysi stál hlavní stan gestapa a odkud Heydrich a Himmler vydávali rozkazy k teroru a perzekuci a kde spřádali plány *Holocaustu*... Silná dramata si nerada připomínám. V *Tiergarten* je pomník všem zavražděným Rómům, gayům a lesbičkám, jinde zase památník všem obětem Holocaustu. *Gendarmenmarkt* – je nejbohatší čtvrt Berlína, s luxusními hotely, restauracemi i stylovou honosnou architekturou. *Französischer Dom* - Francouzská katedrála, koncertní síň, najdeme zde i německý *Bílý dům* a nádherné sochy zkrášlují náměstí. V *echte Deutsche* restauraci jsem si dala *echte Deutsche* oběd a po muzejních dramatech jsem se konečně uklidnila. Ten večer jsem také zašla do *Palast Berlin* - Berlínského paláce na večerní představení a la Las Vegas, *The Wyld*. Obrovské, ale přítom útulné 180 stupňové hlediště, dobrá akustika, nádherná podívaná. Hudba, tanec, oslnivé kostýmy, málo oděné ženy, svalnatí muži – pro každého něco - akrobatická vystoupení, až se mi dech tajil... Pobýla jsem v této německé metropoli osm krásných, obohacujících, plných dnů a zdaleka jsem nevyčerpala nabídku všeho, co Berlín nabízí. Vůbec se nedivím, že sem po roce 1990 proudí stále více a více návštěvníků. Je bohaté na historii, je kulturní pochoutkou, které město se může pochlubit třemi operními budovami, několika koncertními sály i divadly, nesčetnými biografi a filmovým festivalem? Udává směr i dalším uměleckým trendům, pulsuje životem a kde se hodně pije, tam se také dobře žije, neříká se to tak? A tady se pije hodně! A co jsem nestihla, tak to si nechávám zase až na příště!!!

Přeji i vám hezké nové zážitky a třeba zrovna z Berlína!

Nad'a Humlová - Červen 2016

Oprava: V minulém čísle jsme v tištěném vydání obrázek kopule označili jako *Říšský sněm*, jedná se však o *Berlínskou synagogu*. V internetové verzi je popis obrázku správný. Dnes tedy přinášíme obrázek *Říšského sněmu*. Čtenářům i autorce se tímto omlouvám. Aleš Březina

Červenec

Julius má 31 dní

Počíná dle stoletého kalendáře: Na začátku velká vedra, jak ve dne, tak i v noci, téměř denně bouřky, většinou velmi těžké s krupobitím, pak hezky do 12., potom poměrně a trochu chladněji, pak následuje dešť až do konce. Dny ubývají o 1 hodinu 2 minuty. Délka dne je 16 hodin 17 minut až 15 hodin 15 minut.

Den Co a jak

1. Když dne ubývá, horka přibývá.
2. Navštívení Panny Marie čisté, plnější ovoce jisté.
3. Kdo sto roků jí kyselici, bude dlouho žít.
4. Dešť na Prokopa — zmokne každá kopa.
5. Z pěkné mše sa nenajít, když na ní nic není.
6. Červenec nese parna, krupobití a medovice, jestli hojný na bouřky a vichřice.
7. Šunku peče — dešť potече.
8. Když červenec pěkně hřeje, o vánocích se zima zaskvěje.
9. Kdo je za mlada koněm, na státi hovoří po něm.
10. Dešť na Sedm bratrů — hnuj koboze.
11. Červenec žne žito, víně k sobě vítá.
12. Pověz robě děvče, ať ti peněz pítá.
13. Svatá Markyta hodila srp do žita.
14. O svatém Kamilu slunce má největší sílu.
15. Koza pila, koza crp.
16. Už sa a nečekaj, až zmúdlíš zezaráním.
17. Hlupému aj pod vodu zvony zvonijá.
18. Co červenec neupeče, to jik v srpnu neutече.
19. Jaký červenec — takový leden.
20. V červenci dešť a slunečná pohoda — hojná bude v příštím roce úroda.
21. Na svatého Prazeda mlha zrána k zemi usedá.
22. Na svatou Magdalenu pohoda — pro věchy výhoda, a když psota — to lichota.
23. Když přijí o Apolinárii, dlouho se z lesů paří.
24. Strav-li v červenci hromadu mravenci po kraji všude, tuhá zima bude.
25. Jakub-li vlaš, žaludy kazí.
26. Svatá Anna — chladna zrána.
27. Kde je komín, tam je pec, kde sú ľudé, tam je šed, kde sú ženské vše vjec.
28. Červenec a srpen jsou nejteplejšími měsíci v roce.
29. Kdo je z Fňukálkova, není z Valaška.
30. Na co kdo věří — to mu Pán Bůh strčí.
31. Od svatého Ignáca — léto se obrací.

Zahrádkář

Tento měsíc je začátkem doby sklizeň. Čekáme těsně, vlnitě, angreš, rybíz a maliny. Zavazujeme, děláme parnicelky, víno ajd. Někdy hruškový ilavý, červenec, mláta a slivky. V měsíci červenci zahradník pozoruje, co se mu v zahradě líbí a co se mu nelíbí, aby to v příštím roce napravil.

Domácí zápisky

Co patří k létu v Čechách

Určitě by se toho dalo uvést spoustu, ale já jsem si poskládala jen pár věcí, o kterých se domnívám, že bez nich není léto létem. Start kalendářního léta začíná už 21. června, ale pro mne začíná prázdninami a dovolenými, řekla bych, že ještě víc tím prvním.

V Česku končí škola poslední den v červnu a v tentýž den děti dostávají vysvědčení. Tahle úřední listina má relativně krátkou tradici, ona totiž vznikla až za Marie Terezie roku 1774 společně s vydáním prvního školního řádu a tudíž i s ustanovením povinné školní docházky. Vysvědčení žáci tehdy dostávali až po absolvování školy, nikoli jako dnes dvakrát ročně. Hodnotila se docházka, chování a pak prospěch jednotlivých předmětů. Do 18. století bylo jen jakési písemné zhodnocení žáka, které se předávalo dalšímu učiteli. Od doby Marie Terezie mělo vysvědčení tři podoby a to: na odchodnou tj. pro věk 14 roků, kdy žák mohl již školu opustit, propouštěcí do další třídy a frekventační do školy vyššího stupně. Do poloviny 19. století byly na vysvědčení tyto předměty: náboženství, čtení, psaní, počítání. Od roku 1905 byla zavedena některá další hodnocení třeba návštěva školy a to ve stupních *velmi pilná – pilná – řádká*. Mravy *velmi dobré – dobré – prostřední – školnímu řádu nepřiměřené*. Pokud měl žák většinu *velmi dobrých* a žádnou *prostřední*, měl vyznamenání. Pokud měl tři *prostřední* opakoval. Počet klasifikačních stupňů se v českém školství několikrát měnil, za protektorátu dokonce kopíroval nacistické Německo, kdy bylo stupňů šest. Po válce se školství navrátilo k českým pěti.

Také prázdniny mají docela zajímavou historii, podle různých slovníků znamenají dobu či období, které je v něčem prázdné, přeneseně tedy bez vyučování. Od středověku až do doby 19. století to byly tak zvané vagace, přičemž vagant byl potulný student. Lom 19. a 20. století představoval *feerie*, což znamenalo trampingu a s ním vznik tak zvaných *feeriálních* osad. A obrození mělo též vagace. Lze tedy z historie odvodit, že naše prázdniny se narodily se vznikem Československa.

A jak je to v současné době s dovolenou v Česku? Určitě se v posledních letech projevila výrazná změna a více Čechů začíná trávit své dovolené v tuzemsku, zahraniční zájem poněkud klesá. Už po mnoho roků se zvyšila kvalita nabízených služeb tuzemských dovolených, navíc s tímto trendem ruku v ruce jde dlouhodobě i dobré letní počasí v Česku. Češi si velice oblíbili cestování na kolech a počet takových stále roste, stejně tak si oblíbili i kempování. Také vybavení vlastních rekreačních sídel jakými jsou chaty a chalupy se v poslední době hodně zkvatilo. Jen ve vybavení zahradními bazény jsme v Evropě na třetím místě, před námi je pouze Španělsko a Francie. Hlavním důvodem zvýšeného zájmu o trávení dovolené v tuzemsku jsou finance, ale i nemalá obava o bezpečnost v zahraniční dovolenkové destinaci.

906

Plných 62% Čechů upřednostňuje cesty autem, z čehož vyplývá i výběr lokalit. Každopádně je již několik roků na prvním místě Chorvatsko, pak Slovensko a Itálie. Po nich následuje Řecko a Německo. Mezi zájmové oblasti se v poslední době dostávají i země vzdálenější, neznámé a exotické jako Thajsko, Egypt, Tunisko, Arabské Emiráty, Dominikánská republika, Turecko, ale i Kuba, Čína. Češi preferují kombinaci aktivního a pasivního odpočinku a to plných 40%. Rádi také kombinují dovolenou zahraniční s dovolenou tuzemskou, plných 53% Čechů nejede na dovolenou v zimě, dává přednost létu. Statistiky vypovídají, že Češi tráví v zahraniční v létě v průměru osm dní, Němci čtrnáct, Italové zůstávají doma. Z tuzemských dovolenkových lokalit se dlouhodobě drží na prvním místě Středočeský kraj a to plnými 18%, pak kraj Jihočeský 14%, v zimě Liberecký 9%. Plné tři pětiny těch, kteří tráví dovolenou v tuzemsku, má zájem seznámit se a poznat zajímavosti konkrétního navštíveného regionu. Regiony jsou na tuto situaci už dlouhodobě připravené a nabízejí prohlídky hradů, zámků, léčení v lázních, historické zajímavosti, naučné stezky, vybraná přírodní místa, jízdy na koních, rybaření, místní gastronomii, řemesla a výrobky a mnoho dalšího.

Léto se u nás už dlouhodobě těší přípravě znamenitých *masíček* grilováním, takže i tohle neodlučitelně u nás k létu patří. Gril snad vlastní všechny věkové kategorie Čechů. Grilování sebou přináší i znamenitou možnost společného posezení, popovídání si, přičemž příprava pokrmů je v podstatě jednoduchou záležitostí. Samozřejmě, že na tuto oblibu jsou u nás důsledně připravené i nejrůznější masné řetězce, ale řekla bych, že vlastní příprava doma drží primát a je to tak pro nás hodně „in“. Grily máme nejrůznějších tvarů, velikostí a to jak na dřevěné uhlí, tak na elektřinu a nabídka je v Čechách opravdu skvostná – jen už nikdo moc neví, jak to vlastně s tím grilem bylo na počátku a mně to připadá docela zajímavé se o informaci podělit. Kdesi v Chicagu existoval šikovný svářeč George Stephen,

Srpen

Augustus má 31 dní

Počíná dle stoletého kalendáře: Ráno mlha, potom hezké a teplé dny, v celku horko, ku konci velké vedro. Dne ubývá o 1 hodinu 41 minut. Délka dne je 15 hodin 12 minut až 13 hodin 31 minut.

Den Co a jak

1. Jsou-li v srpnu hory kalný, budou v zimě mrazy valný.
2. Od starého vola sa učí mladý orač.
3. Vesele bude řinčeti kosa, je-li v srpnu hodně rosa.
4. Parno na Dominika zvěstuje tuhou zimu.
5. Šedá mlha je v srpnu nezdává.
6. Chlap je hlavu rodiny, ale roba krkem, co ňú hýbe.
7. Svatý Kajetán je tady, odveze mandelů řady.
8. Co srpen neuvaří, září nedopeče.
9. Když páli srpen, bude páliť i víno.
10. Jak Vavřinec navaří, tak se podzim podaří.
11. Chraň se doktorů: tých, co kapce řezá, i tých, co hŕchy páť.
12. Něskodí pěknú písničku dvakrát zazpívať.
13. V srpnu, když půlnoční vítr vje, bez deště sluníčko hřeje.
14. V srpnu mlhy na výšinách — jiská voda, když v nížinách — to pohoda.
15. Na Marie Nebestaupení prvňch vlaštoviček loučení.
16. O svatém Rochu brambor jen trochu.
17. I když ze sčrniť občas fučí, horko nás ptece jen mučí.
18. Světici Helence, pletou ženci věnce.
19. Nahého skoro vyslečeš.
20. Srpen klasy klidí a uzrálé ovoce vidí.
21. Nejsou-li v srpnu hříby, nebude v zimě sněhu.
22. Mlhy na lukách, potociach a řekách v srpnu zvěstují trvalé počasí.
23. Prázdným měchem čerta nezahiješ.
24. O svatém Bartoloměji naplne ješen do řeky, a proto se nemá již nikdo koupat.
25. Srpen k zemi hledí a rád vodu cedí.
26. Když je v srpnu hodně rosy, mají z toho radost vosy.
27. Jak svini narozú rohy, tak je z ní najhorší hovado.
28. Svatý Augustín udělá z tepla stín.
29. Jana stěti — vlaštovka od nás letí.
30. Srpen a únor — tepla a zimny úmor.
31. Klbko proti niti nenajdeš.

Zahrádkář

Přijemná práce — česání ovoce — nastává. Zeleninu okopáváme, plejeme, zaléváme a pochutnáváme si na ní. Housenky a vajíčka na zeleninách ničíme. Trávníky udržujeme stále krásné a ozdobné žitě.

Domácí zápisky

který svářel v ocelárně bratří Weberů, kde hlavním sortimentem byly mořské bóje. Při každodenním pohledu na ony kulaté nádoby ho napadlo, že by z nich mohly být jakási kamínka při jejich rozpůlení. A nápad, z kterého vznikl první prototyp grilu, byl na světě. Výrobek ocenila i ocelárna a pro výrobu prvních grilů zřídila samostatnou divizi *Weber – Stephen Products Co.* Dnes se jedná o prosperující firmu rodinného typu, kterou vedou děti původního svářečského dělníka. U českého grilování ještě zůstaneme, neboť nelze jen tak odsunout klasickou českou dobrotu a tou jsou už více než sto roků špekáčky. Poprvé byly předvedené na Zemské výstavě v roce 1891, kde pod jedním ze stanů se Pražanům nabízela velká uzenářská dílna. Tady se také špekáčky po prvé prodávaly – tehdy měly ještě označení *uzenky*. Za jednu uzenku se slaným rohlíkem a křenem se zaplatilo osm krejcarů. Uzenky se vyráběly z hovězího a vepřového masa a špeku vysoké kvality s česnekovým a pepřovým dochucením. Vůně linoucí se večerem Prahy, hlavně na Novém Městě, bývala až vyzývavě podbízivá. České špekáčky nám pro léto také zůstaly a mají už dokonce za sebou nekvalitní a šizené základní suroviny, z kterých je zhotovoval bolševik. Už jsou opět z pravého masa a plné vůně.

A od „masových mňamek“ z grilů si s létem zamíříme do světa ovoce. Prostě ony krásné barevné a voňavé bobulky a bobule k němu také zákonitě patří. České léto je tak pravidelně zdobeno naducanými třešněmi, sympaticky nakyslými višněmi, voňavými malinami, mírně pruhovaným angreštem, kuličkovým rybízem, cukernatými rynglemi a slivami, oranžovo načervenalými meruňkami a letními průsvitnými jablíčky. České ovoce nebývá výstavně krásné jako to, co se k nám dováží z daleké ciziny, ale je výstavně chutné a lze si ho dopřát zcela čerstvé a to je to nejdůležitější. A nelze nepoznamenat, že mnohé z nás si opět začaly zakládat na letním zavařování, že vytahujeme nejruznější kuchařské knihy a jsme pořádně pyšní při pohledu na vyrovnané sklenice naplněné tou nejlepší letní marmeládou. Pozor, my tady u nás říkáme *marmeláda* vlastně všemu, co z ovoce vyrobíme a nejenom té z citrusových plodů – i kdyby nám to zakazoval kdokoli!

V zavařování slaví Česko už několik roků i úspěch mezinárodní a to díky Blance Milfaitové, která na Šumavě v Srní začala vařit báječné marmelády. V roce 2013 obdržela nejprestižnější světovou soutěž *World's Marmalade Awards* a mezi 1900 vzorky se stala absolutní vítězkou – získala několik ocenění a zlatých medailí *Absolutní vítěz, Nejlepší marmeláda na světě, Nejlepší řemeslný výrobek na světě*. Naše marmeládová podnikatelka absolvovala úspěšnou roční *European Marmalade Expedition*, kdy prakticky objela celý svět včetně Afriky a všude vařila marmelády z místního ovoce jen v jakési pojízdné mikromanufaktuře a všichni se podívovali a nadšeně ochutnávali. Její marmošky z šumavského lesa se dostaly až na stůl anglické královny prostřednictvím firmy *Fortnum a Mason*, ke které anglická královská rodina chodí osobně nakupovat a ta si od Blanky české marmelády objednala a posléze dodávkovou smlouvu dokonce čtyřnásobně zvýšila. V marmeládových Blančinyň šlápěch už kráčí řada dalších a jsme tomu rádi. Takže už jen zopakování, že ovoce a jeho domácí zavařování má v létě své důležité postavení a to stále více a více.

A zbývá mi už jen poslední letní pohlazení a tím je zmrzlina. V Čechách bohužel se moc není čím chlubit, neboť její kvalita nepatří mezi ty nejlepší. Český člověk si tak nějak už na naši zmrzlinu zvyknul, ale lahodná a neošizená italská, většinou vyráběná podle starých rodinných receptů to není ani náhodou. *Mražené* zdražilé pokusy jsme v minulosti určitě měli, třeba v podobě polárkových dortů anebo nanuků, ale řekla bych, že to už celé odvál čas. Samozřejmě, že jsou i tací, kteří v Čechách kvalitní zmrzlinu udělat umí, ale na každém rohu tihle podnikatelé kornout se zmrzlinou nenabízejí, řekla bych, že jich je zatím jen jako šafránu.

Povídání o létě je u konce, ale léto samotné nekončí a bude nás hrát ještě nějaký čas. Jo a ještě zcela na závěr – před chvílí jsem se seznámila s vysvědčením svého vnuka – měl hodně prostředních, ale neopakuje! Kdyby se u nich ve škole známkoval fotbal, módní účes, tancování, vázání kravaty, chuť k jídlu a pronikavě modré oči, byl by ihned premiantem třídy, ale chodí na *ajťáckou* průmyslovku, kde tyhle předměty nejsou.

Jana Fafejtová – Praha

Mária Gabánková: Výstava obrazov v galérii Loop

Minulú nedeľu ma pán farár Dušan Tóth s manželkou pozvali na výstavu obrazov pani Marie Gabánkovej, ktorá sa koná v galérii Loop v Toronte. Pani Valika ma dopredu upozornila, že umelkyňa je úžasná portrétistka, bola presvedčená, že jej výstava bude hlbokým zážitkom. Umenie je nádherná vec, či sa už jedná o hudbu, maliarstvo, poéziu, prózu, filmárstvo či fotografiu, ... nebolo potrebné ma dlho presviedčať.

Bolo to úžasné. Mnoho maliarov je schopných vytvoriť pekné diela, pri ktorých sa človek zastaví, so záľubou si ich prezrie a potom s úsmevom a príjemným pocitom krásna prejde ďalej. Diela Márie Gabánkovej mi však takmer vyrazili dych. Či to už boli portréty disidentov alebo „rezidentov“, či to už boli skyce postáv - z tých obrazov dýcha pravdivosť, tie obrazy vyžarujú atmosféru, v tých obrazoch môže človek hľadať a nachádzať ľudskú podstatu. Mne ako laikovi bolo okamžite jasné, že umelkyňa sa s postavami stotožnila, že si na ne utvorila vlastný názor, ktorý dokázala vyjadriť svojím majstrovským štetcom živo, pravdivo a úprimne. Jej portréty majú dušu a preto sú krásne. Dokázal by som sa na ne pozeráť celé hodiny, obdivovať a objavovať v nich skryté detaily, kochať sa ich atmosférou a jedinečnosťou.

Všetky vystavené diela sú pozoruhodné, avšak nezabudnuteľný dojem vo mne zanechali dve maľby: *House without home I. a II.* Na prvý pohľad je jasné, že je na nich zobrazená časť tej istej budovy. Ústredným motívom je pootvorená, schátraná okenica a za ňou čierna prázdnota. Ošumelé múry s opadanou omietkou. Poškodené ornamente. Obraz ohromí svojou bezútešnosťou, pochmúrnosťou, beznádejnou prázdnotou. Čo sa asi skrýva za tými studenými, mŕtvymi múrmi? Nie je to paralela s umierajúcou ľudskou bytosťou, ktorá stratila všetku nádej a nevidí budúcnosť?

Mária Gabánková je veľká umelkyňa. Chcel by som sa jej poďakovať za nádherný zážitok, na ktorý určite nezabudnem.

Rastislav Šulla - 3. júl 2016

Fiddler's Dell Bar & Grill

Fully Licensed

Family owned & operated since 1954

European & Canadian Cuisine

Slovak and Szegedin Goulash with Dumplings, Fried Cheese, Schnitzel, Jaeger Schnitzel, Chicken Paprikash, Perogies, and many more items on the menu.

Sun. Mon. Wed. Wings Night & Daily Specials

20 Domestic & Imported Beers on Tap. Pilsner Urquell, Czechvar.

Watch all Sporting Events on 6 TVs. Heated Patio with TV.

*781 Annette Street @ Jane Street
Toronto ON M6S 2E4*

Jozef Karol Tel. 416 767 8882

PORTRÉTY, KRESBY, OLEJOMALBY, KOLÁŽE

MARIA GABÁNKOVÁ

TEL.: (416) 535-8063

www.paintinggallery.net

e-mail: gabankova@paintinggallery.net

Vrba: Lháři jsou ti, co říkají, že jsem mlžil!

Dneska cítí tě za svatého, zítra budeš sviňák. Závěr známého citátu K. H. Borovského sedí jako ulitý na angažmá trenéra Pavla Vrby u národního týmu. České reprezentace se ujal s gloriolou spasitele, po ME ve Francii ho opustil s nálepkou zrádce a mystifikátora. V rozhovoru pro Právo a Sport.cz, který se uskutečnil na soustředění jeho nového klubu Anži Machačkala v Rakousku, se mimo jiné vyjadřuje ke kritice, která se na něj po neúspěšném šampionátu snesla.

Jak jste kritiku vstřebal?

Snažil jsem se tím nezabývat, nicméně něco samozřejmě zaslechnete. Po odletu do Machačkaly jsem už česká média přestal vnímat úplně.

A dojem z toho, co jste zaslechli?

Velmi rozporuplný. Mám pověst člověka, který neumí přijímat kritiku. Tak to ovšem není. Vyslechnu si kritické hlasy, ale musejí být postaveny na faktech a znalosti věci. U některých výstupů novinářů jsem měl pocit, že jsou osobní a s tendencí co nejvíce ublížit. Jako by si na mě počínali a po mistrovství tomu dali průchod.

To jsou silná slova...

Je to jen můj názor. Nechci na nikoho útočit, rozpitvát jednotlivé texty či se zabývat motivací jejich autorů. Obecně se ukázalo, že některá média zajímají spíš bulvární věci, než aby je zajímala fakta. To je smutná realita. Na druhou stranu je pravda, že se to samozřejmě netýká jen Vrby a fotbalu.

Vedete válku s médii?

Nevedu. Někteří žurnalisté překvapovali ve svých článcích odborností, přitom já na to mám úplně jiný názor.

Kritizoval se pasivní styl hry. Oprávněně.

Po bitvě je každý generál. Kdybychom uhráli remízu se Španělskem, možná by se nám dostalo pochvaly, jak jsme to zvládli takticky skvěle. Ale uznávám, bylo to spíš taktické, a ne libivý fotbal pro fanoušky.

Vy však dlouhodobě razíte útočný fotbal a pak na mistrovství Evropy hrál tým spíš defenzivně...

Já netvrdím, že jsme neměli být aktivnější. Když se ale například podíváte na statistiky ze zápasu s Turky, měli jsme víc střel na bránu, vyšší procento držení míče. Se Španěly to byl první zápas, chtěli jsme uhrát dobrý výsledek. Možná taktiky bylo až moc, ale je to turnaj. Kdo chce, pochopí mě.

Spousta expertů upozorňovala, že tým Jlm připadal zatavený. Co vy na to?

Musím se tomu smát. Pokud byli hráči zatavení, ať mi někdo řekne, jak by to u trénovaných profesionálů bylo možné. Trénovali jsme víc pouze v Rakousku s přípravnými utkáními. Ve Francii to byl klasický zápasový režim. Netrénovalo se tedy prakticky vůbec.

Vypadalo, že z mužstva nevyzařoval týmový duch, nadšení. Například zraněný Ronaldo ve finále povzbuzoval divoce spoluhráče u postranní čáře.

Ronaldo ale taky předtím hodil mikrofon redaktora do potoka... (smích) Když hrajete finále, úspěch je na dosah, všichni na lavici litají. Víte, jak to je: když jste úspěšní, všichni tvrdí, jak to bylo úžasné, jak všechno klapalo. A když to nevyjde, tak se řekne, že mužstvo nedrží pohromadě. V týmu problém nebyl, soudržnost byla dobrá. Samozřejmě, hráči, kteří nedostali tolik prostoru, nebyli spokojeni. Ale to je i v klubu.

Celkový dojem z herního projevu byl ovšem negativní. Svezl se s tím celý český fotbal.

Když dneska Juventus a podobné elitní kluby nechťejí žádného českého hráče, můžu za to já? Musím vzít realitu takovou, jaká je. Postoupili jsme na turnaj, tam jsme končili ve skupině. Beru to taky na sebe. Na druhou stranu po ekonomické stránce byli všichni spokojeni. Šampionát ale už nechci rozebírat. Po něm přišly další věci...

Dva dny po vyřazení z šampionátu jste prohlásil, že máte chuť pokračovat v týmu dál, abyste o den později oznámil, že odcházíte. To je divné, nemyslíte?

Já jsem žádnou nabídku ale ve čtvrtek na stole neměl! Jednání s Machačkalem proběhla až po tiskové konferenci. Ano – bylo to rychlé, ale takový už fotbal umí být. A když někdo napíše, že jsem zrádce a lhář, že jsem byl s Anží už domluvený, je lhářem on.

Ale nějaký kontakt jste s ruským klubem mít musel...

Konkrétní jednání o smlouvě nikoli. Nebudu tvrdit, že jsem neměl zprávy, že se mnou nechce nikdo jednat. Konkrétní jednání, už zcela zaměřená na moje angažmá v Machačkale a nutnost okamžitého rozhodnutí, se odehrála až po tiskové konferenci. **Jenže na zmíněné tiskovce jste situaci ohledně možného odchodu bagatelizoval.**

Pouze jsem řekl, že jinou smlouvu než tu u reprezentace nemám. Pokud to někdo bere jako lež, je to jeho problém. Spousta lidí, která se pohybuje v této branži, vede nějaká jednání a pak je to jinak. Já navíc v tu chvíli opravdu neměl na stole žádnou konkrétní nabídku. Chápu, že spousta lidí to nevymluvím, ale nemám důvod lhát.

Ovšem vy jste měl bleskově složený i realizační tým. To spíš nahrává tomu, že jste měl všechno dopředu domluvené.

Dušanovi Fitzelovi (bývalý manažer reprezentace – pozn. red.) jsem před časem navrhl, že pokud budu něco mít, byl bych rád, kdyby šel se mnou. A Martinovi Ticháčkově (nyní v Machačkale trenér gólmanů) jsem volal až v pondělí, den po návratu z Moskvy, kde jsem podepsal smlouvu. Takže zase spekulace. Stejně jako když Karel Krejčí odešel po sezóně z Plzně a všude jsem slyšel, že jde se mnou do zahraničí. I to dokládá, že realita je jiná.

Nemyslíte, že vám nevstřícné vystupování v médiích škodí?

Asi mi to škodí, je to můj problém. Měl bych být diplomatictější. Víím, že tuhle válku nevyhraju. Ale když se někteří podle mě nechovají košer, nevidím důvod, proč bych jim měl vycházet vstříc. Víím, že to není ideální stav a taky, že mnozí kolegové – trenéři jsou na tom stran kritického postoje médií ještě hůř. Nicméně prostě mám v sobě, že na jednání, které cítím jako neřerové, neumím reagovat úsměvem.

Byl důvodem vašeho odchodu od reprezentace chybějící každodenní práce s hráči?

Pokud někdo sledoval moje vyjádření za poslední rok, věděl, že mi klubová práce chyběla. Na svazu to bylo víc manažerské. Ale byla to pro mě obrovská pocta, že jsem mohl u národního mužstva působit. Jsem panu Peltovi nesmírně vděčný. Byla to pro mě velká škola.

Pojďme k Machačkale. U týmu jste třetí týden, jak se v novém působišti cítíte?

Za necelé tři týdny hrajeme první ligový zápas, kádr ještě není uzavřený, snažíme se ho doplňovat za chodu. Všichni děláme maximum, aby se nehrálo o záchranu jako v uplynulé sezóně. Klubové zázemí je nadstandardní. Jak v tréninkovém centru v Moskvě, kde se budeme připravovat před venkovními duely, tak i v Machačkale.

Snese vaše nynější situace srovnání s tou, kdy jste před lety přišel do Plzně?

Stoprocentně. O to je to pro mě zajímavější. Klub chce jít nahoru, chce dobýt úspěchy.

Bude mít vedení trpělivost, pokud nepůjde hned všechno podle plánu?

Každý majitel chce vidět svůj tým co nejvýš. Pokud se nebude dařit, můžu skončit. Ale mám zatím dobrý pocit, začíná si to sedat.

Jak si vedete s ruštinou?

Oprašuju ji. Rozumím víceméně všemu. Některé věci i řeknu, jen když je příprava, jdu do překladu, abych něco nezvorál.

Robert Neumann (Ehrenhausen), Sport.cz, Právo

ME: „Pomohli“ Češi Portugalcům k titulu?

Ještě koncem července jezdila po Torontu auta s portugalskými vlajkami. Mistři Evropy se radovali, ačkoliv během celého ME vyhráli v normální hrací době pouze jediné utkání v semifinále s Walesem. Všechna tři utkání ve skupině Portugalci remizovali (s Islandem 1:1, s Rakouskem 0:0 a Maďarskem 3:3). Ironií je, že po senzační výhře Islandu nad Rakouskem 2:1, skončili Portugalci v minitabulce na třetím místě. Při tom případné vítězství Česka nad Tureckem by znamenalo postup Čechů z třetího místa a pavouk ME by vypadal zcela jinak. Češi snad v nejhorším utkání, které na ME sehráli, prohráli s Tureckem 0:2. Nutno říci, že inkasovali již v 10. minutě po střele B. Ylmaze. Přestože snad během celého utkání měli převahu nedokázali se prosadit a navíc jejich osud zpečetil v 65. minutě Tufaz. Čeští fotbalisté skončili ve skupině D poslední a nutno přiznat, že je to velké zklamání. Nelze se vymlouvat na zranění Rosického či na nepřízeň osudu. Překvapivé bylo, že do utkání nenastoupil autor jediné branky ze hry Milan Škoda nebo v obraně Marek Suchý či Theodore Gebre Selassie, který hrál výborně proti Španělsku. Právě proti Turecku tito hráči spolu se zraněným Rosickým chyběli.

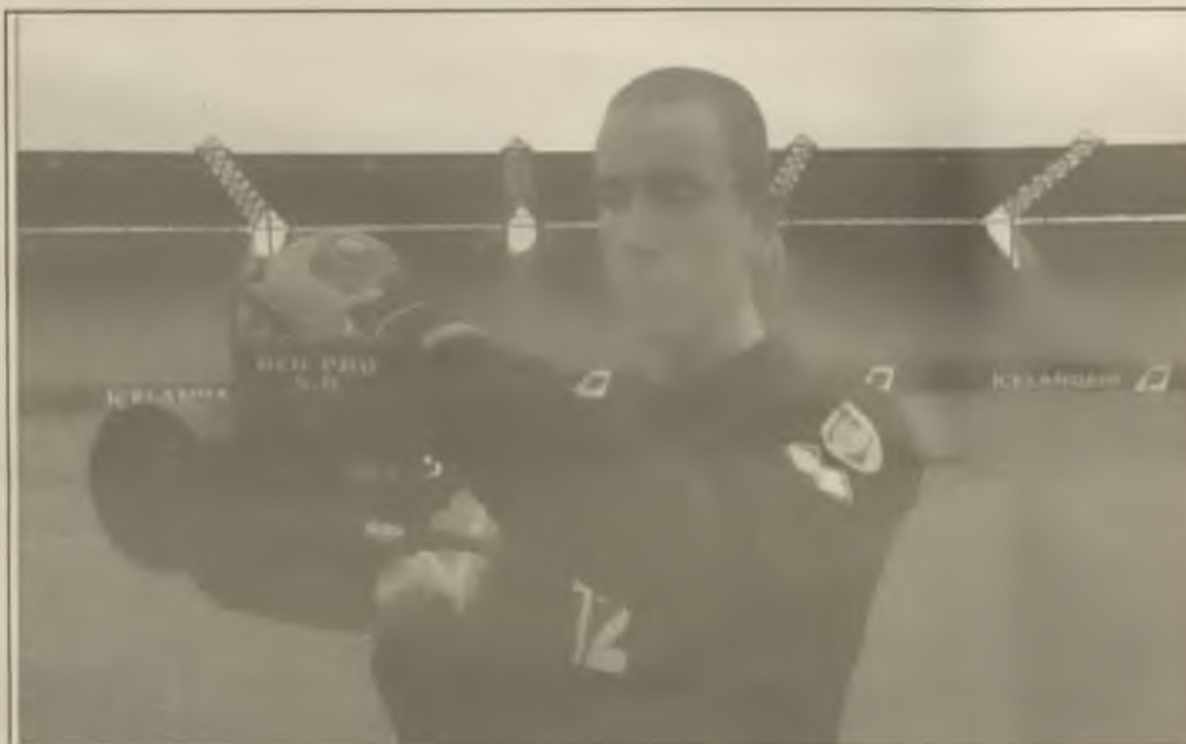
Možná, že by v tomto utkání konečně uplatnil svůj kanonýrský talent David Lafata, který se po ME rozloučil s reprezentací, ale po bitvě je každý generálem.

Podstatně lépe si vedli Slováci. V rozhodujícím utkání ve skupině remizovali s favorizovanými Angličany 0:0. Ironií bylo, že v osmifinále narazili na Němce, které Slovensko v přípravě porazilo 3:1 na jejich půdě. Tentokrát v Lille byl tento soupeř nad jeho síly a Slovensko ním vydrželo držet krok pouze do 43. minut, kdy Gomez vstřelil druhou německou branku. Výsledek 0:3 byl krutý, ale nedá se říci, že by byl nespravedlivý, což platilo o několika dalších utkáních: Skvělí Švýcaři prohráli v osmifinále na penaltu s Polskem, když v normálním čase se zápas skončil 1:1. Zde stojí za zmínku krásná branka „Švýcara“ Shaqiriho z 82. minut. Dobře hrající Chorvatsko prohrálo brankou Quaresmy ze 117. minut s Portugalskem 0:1.

Maďarská pohádka s legendárním brankářem v teplácích Gaborem Kiralym, který prvního 1. dubna oslavil čtyřicáté narozeniny skončila v závěru utkání s Belgií a výsledek 0:4 byl rovněž krutý. Királyho tepláky se však staly doplňkem maďarských módních salonů.

V ostře sledovaném zápase Itálie a Španělska trvalo drama až do závěru utkání, kdy Pellé vstřelil druhou branku Italů. Podobně jako pro trenéra Vrby, i pro španělského trenéra del Bosca to byl zřejmě konec reprezentační kariéry.

Vrcholem osmifinálového klání a zřejmě i ME bylo vítězství malého Islandu nad Anglií 2:1, přestože slovinský rozhodčí Damir Skomina již ve 4. minutě nařídil za faul brankáře Hannesa Thóra Haldorssona pokutový kop, který Rooney proměnil, ale v 6. minutě R. Sigurðsson a v 18. minutě Sigþórsson otočili

Islandský brankář Hannes Haldórsson je rovněž filmovým režisérem

skóre a nakonec Island ané těsné vítězství ubránili. Po utkání anglický trenér Hodgson rezignoval, zatímco jeho protějšek Heimir Halmgrísson, působící jako zubař v rodné vesnici, oslavoval.

Ve čtvrtfinále pak narazili Island ané na Francii. Když v poloce fotbalisté z ostrova gejířů prohrávali 0:4, vypadalo to na debakl, ale v druhém dějství se Island ané vzpamatovali a nakonec uhráli přijatelný výsledek 2:5, když jim holandský rozhodčí Kuipers ještě neodpískal jasný pokutový kop. Penaltovým dramatem byl zápas Německo-Itálie, který se skončil i po prodloužení 1:1. Rozhodlo se až v devátém kole rozstřelu, Němci nedali tři penalty, Italové čtyři.

V semifinále se dočkalo Portugalsko prvního vítězství v normálním čase nad Walesem 2:0 a Francie dvěma góly Griezmana porazila Německo.

Samotné finále přineslo obrannou hru a nakonec šťastnější Portugalci vyhráli brankou Édera ze 108. minut 1:0. Zřejmě to není nejspravedlivější, ale po pravdě řečeno v roce 1976 Československo vyhrálo v semifinále až v prodloužení nad Holandskem 3:1 a ve finále po nerozhodném výsledku 2:2 na penaltu 5:3, legendárním gólem Antonína Panenky. Pravda na penaltu vyhrálo i o čtyři roky později nad Itálií v souboji o třetí místo a v semifinále s Francií v roce 1996, ale tím si Češi na dlouhá léta přízeň paní štěstěny vybrali. V následném finále prohráli zlatým gólem s Německem 1:2 o osm let později stříbrným gólem s Řeckem 0:1. Nutno dodat, že obě kuriozní pravidla byla uplatněna pouze jednou.

Aleš Březina

Evropská liga: Slavia-Tallin 1:3 a 2:0 Návrat do pohárů po sedmi letech blamáží neskončil. Fotbalisté pražské Slavie dokázali smazat dvoubrankové manko z Tallinnu a v odvetě 2. předkola Evropské ligy porazili Levadii 2:0. Jejich postup měl vytoužený scénář, svými góly se o něj postarali kanonýři Škoda a Van Kessel, kteří v prvním utkání ještě chyběli. Překvapivé končí po dvojzápasu s Jelgavou Slovan Bratislava. S aktuálně čtvrtým týmem lotyšské ligy před týdnem doma uhrál bezbrankovou remízu, v odvetě ale podlehl vysoko 0:3. Druhý slovenský celek byl úspěšnější: Trnava postoupila přes arménský Širak Gjumri a střetne se s Austrií Vídeň. Další program: Škendija Tetovo (Mak.) - Mladá Boleslav, Admira Mödling (Rak.) - Slovan Liberec, Slavia Praha - Rio Ave (Port.)

Liga mistrů: Fotbalisté Trenčína vstoupili do 2. předkola Ligy mistrů výhrou 4:3 na hřišti Olimpije Lublaň. Už ve 32. minutě přitom vedli o čtyři branky. Slovenský mistr nastřílel čtyři góly i bez svého nejlepšího střelce Gina Van Kessela, který ve středu přestoupil do pražské Slavie.

V odvetě sice vedl Trenčín 2:0, ale nakonec se musel strachovat o postup, když prohrál 2:3. V 3. předkole prohrál Trenčín doma s Legií Varšava 0:1.

Jen bezgólovou remízou musela vzít za vděk mistrovská Plzeň v úvodním duelu 3. kvalifikačního předkola fotbalové Champions League. V konfrontaci s Karabachem sice hrála až do vyloučení Baránka v 75. minutě na jednu bránu, ale gólmána hostů Šehiće nevyzkoušela, natož aby ho překonala. Ázerbájdžánský obranný val byl prostě nad její um a schopnosti. Odveta za týden v Baku bude proto pro Pivarníkův celek hodně svízelná. Letenské naděje na postup do play off Ligy mistrů žijí. Nejsou však zdaleka tak velké, jak by se po domácím zápase slušelo. Fotbalisté pražské Sparty v prvním utkání 3. předkola se Steauou Bukurešť jen remizovali 1:1, což je před odvetou v pekelném rumunském prostředí nepřijemná výchozí pozice. Letenští šli do přestávky Šuralovým gólem do vedení, druhou půli však nezvládli. (sport.cz)

ČESKO-SEVEROAMERICKÁ OBCHODNÍ A KULTURNÍ KOMORA INC.

CZECH – NORTH AMERICAN
CHAMBER OF COMMERCE
AND CULTURE

909 Bay St. # 1006
Toronto, ON M5S 3G2

Tel./Fax: (416) 929-3432

E-mail: czechevents.novotny@gmail.com

www.czechevents.net

863 Bloor St. W.
Toronto, Ont.
(416) 533-0080

281 Danforth Ave.
Toronto, Ont
(416) 466-0330

Rusové se na ultimáta vykašlali. Ale jsem proti plošným zákazům, říká před Riem Špotáková

Počtvrté v kariéře nafasovala olympijskou kolekci. A asi naposledy. „To by musela být za čtyři roky opravdu nějaká konstelace, která by mě přinutila se znova o olympiádu pokusit,“ usmívá se oštěpařka Barbora Špotáková, vítězka z Pekingu i Londýna.

Jak se vám zamlouvá pestrobarevné oblečení, které bude v Riu nosit česká výprava? Hlavní je, aby to člověku tak nějak sedělo, což se povedlo. Na fotkách se mi ta kolekce zdála až šílená, ale na místě už mi to nepříjde tak hrozné. Opravdu se dobře poznáme, když se ve vesnici potkáme, což je výhodou.

V jakém rozpoložení na svou čtvrtou olympiádu vyrazíte? Letošní sezóna je pro vás jako na houpačce...

Jsem ráda, že do Brazílie poletím zdravá a zdravě nabuzená. Zažít čtyři olympiády je úspěch sám o sobě. A že tam snad budu moct bojovat o ty nejvyšší pozice, je myslím taky bezva. Takže cítím optimismus, ale taky zároveň pokoru.

Při ME v Amsterdamu jste si posteskla, že od vás všichni čekali zlato. Když vám šampionát tolik nevyšel, věříte, že tlak v Riu na vás bude menší?

Tlak bude stejný, ale všichni viděli, že to není tak jednoduché, jak to vypadá na první pohled. Medaile nejsou zadarmo.

Čeká vás ještě před cestou do Ria nějaký závod?

Nejspíš po návratu ze soustředění v Kolíně, spíš abych si to vyzkoušela. Konečně můžu házet naplno z celého rozběhu, což jsem předtím nemohla. A bylo bláhové si myslet, že na Evropě se dá získat medaile, aniž by se člověk předtím rozběhl v tréninku naplno. Ale opravdu se to vrací, já se docela rychle učím i v tomhle věku. (úsměv)

Co jste říkala definitivnímu vyloučení ruských atletů z olympiády?

Jsem natouřená proti plošným zákazům, nemám ráda obří restriktce. Jakýkoliv plošný zákaz odnesou i nevinní. I když na druhou stranu dostali určitá ultimáta, která měli za půl roku splnit, a podle té zprávy se na to vykašlali, potom asi musí přijít sankce. Ale bude to zvláštní, olympiáda bez ruských atletů...

Je vám líto soupeřky Věry Rebrykové, která za Rusko začala závodit teprve loni?

Závodila za Ukrajinu, bydlela na Krymu, který anektovali, tak přešla do Ruska. A bude chybět na olympiádě a přitom má světový výkon roku, takže bych si měla říct, dobře pro mě. Ale je to spíš nešťastné. A to je jeden příběh, o kterém víme, ale těch zasažených lidských osudů je tam víc.

Do Ria s vámi vyrazí také váš partner Lukáš. Věříte, že bude čas se podívat i po městě? Na nějaké výlety prostor nebude, možná jedna větší procházka. Lukáš bydlí asi kilometr od vesnice, budeme muset sladit ubytování, jak se dostane do vesnice. Taky přiletí tři kamarádi, kteří tam budou bydlet, na to se těším. Setkání s kamarády na druhé straně zeměkoule je vždycky příjemná záležitost.

Michal Osoba, Sport.cz, Právo ■

Travelling Outside of Ontario? Have You Purchased Travel Insurance?

Call us for the Best Rates
UNIGLOBE

Enterprise Travel

1221 Yonge Street, Toronto

Tel: 416 504 3800

Toll Free: 1800 825 7577

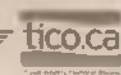
Monday - Friday: 9:00 AM - 5:00 PM

email:

blanka@premieregroup.com

dianab@premieregroup.com

HEART
OF EUROPE
HOLIDAYS

ROYAL LEPAGE
REALTY INC.

Signature Realty

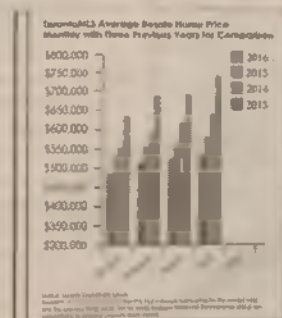
**Rosti
Brankovsky**
Broker
Jedinečné služby

Jak prodat dům nebo kondo?
Rosti Brankovský, který má hodně zkušeností s prodejem,
to může udělat za vás.

Jak koupit dům nebo kondo?
Když vidíte inzerát nebo nápis *Dům na prodej*,
Rosti Brankovský vám ho může ukázat.

Jsem tu pro vás!
Royal Le Page, Signature Realty
Independently owned and operated brokerage
416/443-0300 - direct 416/443-9575
www.brankovsky.com * e-mail: rostib@rogers.com

Edenvale Aerodrome

GATHERING CLASSIC
LARGEST CLASSIC WINGS & WHEELS EVENT IN CANADA

Saturday August 6th, 2016 - 10 am to 4 pm
in case of rain, Sunday August 7th

Take a flight in a WWII B-25 bomber, Harvard, 1943 Fairchild Cornell or a 1946 Fleet Canuck!
Classic Autos and Motorcycles, Vintage & Classic Airplanes, Homebuilt and
Experimental Aircraft, Ultralights, Static Displays, Food, and more!
Adults \$10 Youth 10-17 yrs. \$5
Children 9 & under FREE